

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (първи разширен състав)

17 юли 2014 година*

„Държавни помощи — Преструктуриране на WestLB — Помощи за преодоляването на сериозно затруднение в икономиката на държава членка — Член 87, параграф 3, буква б) ЕО — Решение, с което помощта се обявява за съвместима с общия пазар при определени условия — Жалба за отмяна — Лично засягане — Правен интерес — Допустимост — Колегиалност — Задължение за мотивиране — Насоки за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране на предприятия в затруднение — Пропорционалност — Принцип на недопускане на дискриминация — Член 295 ЕО — Член 7, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 659/1999“

По дело T-457/09

Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband, със седалище в град Мюнстер (Германия), представлявана първоначално от A. Rosenfeld и I. Liebach, а впоследствие от Rosenfeld и O. Corzilius, адвокати,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, представлявана първоначално от L. Flynn, K. Gross и B. Martenczuk, впоследствие от Flynn, Martenczuk и T. Maxian Rusche, в качеството на представители,

ответник,

с предмет искане за отмяна на Решение 2009/971/ЕО на Комисията от 12 май 2009 година относно държавна помощ, която Германия предлага да отпусне за реструктурирането на WestLB AG (C 43/08 (ex N 390/08) (ОВ L 345, стр. 1),

ОБЩИЯТ СЪД (първи разширен състав),

състоящ се от: Н. Kanninen (докладчик), председател, I. Pelikánová, E. Buttigieg, A.M. Collins и S. Gervasoni, съдии,

секретар: T. Weiler, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 6 декември 2013 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: немски.

Решение

Факти

1. Бенефициент

- 1 Към момента на настъпване на фактите WestLB AG е развиваща дейност в международен мащаб търговска банка със седалище във Федерална република Германия (федерална провинция Северен Рейн-Вестфалия (наричана по-нататък „федерална провинция NRW“). С активи на обща стойност от 286,5 милиарда евро (към 31 декември 2007 г.), WestLB е сред главните доставчици на финансови услуги в Германия. В качеството си на централна банкова институция за спестовните банки във федерална провинция NRW и федерална провинция Бранденбург (Германия), осигурява връзката между банковите институции и световните финансови пазари. WestLB предлага пълната разновидност от продукти и услуги, предоставяни от универсална банка.
- 2 Към момента на настъпване на фактите акционери на WestLB (наричани по-нататък „акционерите“) са, първо, жалбоподателят, тоест Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband, второ, Rheinischer Sparkassen- und Giroverband, трето, федерална провинция NRW, четвърто, Landschaftsverband Westfalen-Lippe, и пето, Landschaftsverband Rheinland.
- 3 Жалбоподателят и Rheinischer Sparkassen- und Giroverband са две обединения на спестовни банки, съответно от областите Вестфалия-Липе (Германия) и Райнланд (Германия), като към момента на настъпване на разглежданите факти всяко от тях притежава по 25,03 % от капитала на WestLB. Федерална провинция NRW, от своя страна, притежава 37,74 % от този капитал. Останалите акционери — Landschaftsverband Westfalen-Lippe и Landschaftsverband Rheinland са регионални обединения на общините, съответно от областите Вестфалия-Липе и Райнланд, като всяко от тях притежава по 6,09 % от посочения капитал.

2. Финансовите затруднения на WestLB и нотификацията на саниращата структура

- 4 От средата на 2007 г. се обезценяват структурираните портфейлни инвестиции на WestLB с номинална стойност от 23 милиарда евро, сред които са и рисковите ипотечни кредити (високорискови ипотечни кредити) (наричани по-нататък „портфейлът на стойност 23 милиарда евро“). Тъй като не успява да рефинансира този портфейл на пазара, WestLB е принудена да го консолидира в баланса си, като го запише като загуба в значителен размер.
- 5 На 20 януари 2008 г., на спешно свикано извънредно общо събрание, акционерите вземат решение да рекапитализират WestLB с до 2 милиарда евро с цел да компенсират предвидените за 2007 г. загуби и счетоводни обезценявания, от една страна, и от друга страна, да бъде изготвен план за реструктурирането на WestLB и да се обсъди евентуалното ѝ сливане с Landesbank (банката) на федералните провинции (Länder) Хесен и Турингия (наричана по-нататък „Helaba“).
- 6 На 7 февруари 2008 г. Федерална република Германия уведомява Комисията на Европейските общности, че ако не бъде подпомогната WestLB, съществува опасност към 31 март 2008 г. тя да падне под установените в закона минимални капиталови изисквания.
- 7 На 8 февруари 2008 г. акционерите сключват споразумение, озаглавено „документ за ключовите положения“ (Eckpunktepapier). С това споразумение се предвижда мярката от 20 януари 2008 г. да бъде заместена с нова, и по-специално да бъде създадена структура за поемане на обезценените активи и лошите вземания (наричана по-нататък „саниращата структура“), чиято

цел е да изолира от WestLB рисковете, свързани с портфейла от 23 милиарда евро. На същия ден Федерална република Германия информира Комисията за съществуващото споразумение, което е нотифицирано на 27 март 2008 г.

- 8 На 31 март 2008 г. акционерите одобряват ползването на санираща структура, при условие че споразумението бъде одобрено от парламента на федерална провинция NRW.

3. Описание на саниращата структура

- 9 Вследствие на прилагането на саниращата структура, считано от 31 март 2008 г., портфейлът от 23 милиарда евро се продава по номиналната му стойност на учреденото в Ирландия дружество със специална инвестиционна цел Phoenix Light SF Ltd (наричано по-нататък „Phoenix Light“). Това дружество поема задължението да продължи да рефинансира посочения портфейл.
- 10 За да заплати покупната цена, Phoenix Light издава облигации на номиналната стойност от 23 милиарда евро. Облигациите са издадени на два транша. Първият транш се състои от привилегирани облигации (наричани по-нататък „senior notes“) на обща номинална стойност от 18 милиарда евро. Вторият транш се състои от подчинени облигации, които имат приоритет в случай на загуби, свързани с прехвърлените активи (наричани по-нататък „junior notes“) на обща номинална стойност от 5 милиарда евро.
- 11 Федерална провинция NRW гарантира по отношение на притежателите на junior notes, че инкорпорираният в тях капитал ще бъде върнат изцяло. Съгласно Eckpunkterapieг за всяко изплащане на капитал въз основата на тази гаранция (наричана по-нататък „оспорваната гаранция“) федерална провинция NRW може да изисква от четиримата останали акционери обезщетение, съразмерно с тяхното капиталово участие, достигащо до 2 милиарда евро. При поискване на допълнителните 3 милиарда евро федерална провинция NRW има право да изиска от тези акционери да ѝ прехвърлят съразмерен брой от техните акции в капитала на WestLB. Акционерите могат също така да се споразумеят за заплащане на парично обезщетение от разполагаеми наличности.
- 12 Phoenix Light има задължение да заплаща годишна комисиона за предоставянето на оспорваната гаранция. Това дружество трябва също така да изплаща доходност на притежателите на облигациите. Тези разноски, както и всичките административни разноски, свързани със саниращата структура, се поемат от доходността върху книгата, прехвърлени на Phoenix Light.
- 13 Впоследствие WestLB изкупува емитираните junior notes поради две причини. Първо, като вземат предвид обстоятелството, че тези облигации са гарантирани от федерална провинция NRW, назначените по закон квестори на WestLB приемат, че за разлика от портфейла от 23 милиона евро, не било необходимо да променят стойността им, като я понижават. Второ, junior notes можели да бъдат използвани като допълнителна гаранция, за да се наберат необходимите средства за тяхното закупуване.
- 14 WestLB изкупува и издадените senior notes.

4. Допълнителна нотификация

- 15 На 11 април 2008 г. Федерална република Германия изпраща на Комисията допълнителна нотификация за саниращата структура. Федерална република Германия посочва, че след получаване на одобрение от парламента на федерална провинция NRW този механизъм е задействан, и като признава, че реализацията му е свързана с отпускането на държавна помощ, иска незабавното ѝ одобрение като помощ за оздравяване. Федерална република Германия поема задължението в срок от шест месеца, изтичащ на 8 август 2008 г., да представи на

Комисията или план за реструктурирането на WestLB, или доказателства за пълната отмяна на оспорваната гаранция. Федерална република Германия посочва, че в последната хипотеза WestLB би следвало да върне „плащанията“, от които евентуално се е възползвала, и по този начин би бил заличен целият икономически ефект от гаранцията.

5. Разрешаване на оспорваната гаранция за срок от шест месеца

- 16 На 30 април 2008 г. Комисията приема решение С (2008) 1628 окончателен относно саниращата структура, ползвана от Федерална република Германия в полза на WestLB [неофициален превод] (държавна помощ NN 25/2008, ex CP 15/08) (наричано по-нататък „временното решение“).
- 17 В това решение Комисията приема на първо място, че оспорваната гаранция е държавна помощ по смисъла на член 87 ЕО (точки 28—39 от временното решение).
- 18 На второ място Комисията отбелязва, че посочената в предходната точка помощ не е насочена към преодоляването на сериозни затруднения в икономиката на държава членка. Ето защо тази помощ не можела да се разглежда като съвместима с общия пазар на основание на член 87, параграф 3, буква б) ЕО. Въпреки това, след като разглежда помощта в контекста на Насоките на Общността за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране на предприятия в затруднение (ОВ С 244, 2004 г., стр. 2, наричани по-нататък „Насоките за оздравяване и реструктуриране“), Комисията приема, че тази помощ може да бъде разрешена на основание член 87, параграф 3, буква в) ЕО (точки 41—58 от временното решение).
- 19 Във връзка с това Комисията посочва на първо място, че WestLB е предприятие в затруднено положение по смисъла на тези насоки за оздравяване и реструктуриране. Комисията отбелязва, че ако оспорваната гаранция не е била предоставена, първо, WestLB не би могла да изпълни законовите изисквания за нейната капитализация, и второ, кредитният ѝ рейтинг би спаднал до такава степен, че да затрудни нейното рефинансиране и да провокира допълнителни загуби, които биха могли да причинят преустановяването на дейността ѝ в средносрочен план (точки 44 и 45 от временното решение).
- 20 На второ място Комисията изтъква, че оспорваната гаранция била равностойна на „капиталов заем“, позволяващ на WestLB да удовлетвори законовите изисквания за нейната капитализация и следователно да продължи дейността си. Комисията отбелязва, че с тази гаранция се спазвали предвидените в Насоките за оздравяване и реструктуриране ограничения, доколкото, от една страна, тя била предоставена за срок от шест месеца и подлежала на преразглеждане, а от друга страна, съдържащият се в нея елемент на помощ бил минимално необходимият, за да се осигури продължаването на дейността (точки 47—49, 52, 54 и 55 от временното решение).
- 21 На трето място Комисията посочва, че предоставената помощ се обосновавала със сериозни социални съображения, тя нямало да има неприемливо неблагоприятно въздействие и била първата помощ за оздравяване или реструктуриране, получена от WestLB в рамките на последните десет години, в съответствие с изискванията на Насоките за оздравяване и реструктуриране (точки 56 и 57 от временното решение).
- 22 В диспозитива на временното решение Комисията заключава, че оспорваната гаранция е държавна помощ по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО, предоставена в нарушение на член 88, параграф 3 ЕО, и че е съвместима с общия пазар на основание член 87, параграф 3, буква в) ЕО. Комисията отбелязва, че най-късно до 8 август 2008 г. Федерална република Германия трябва да ѝ предостави или план за реструктурирането на WestLB, или доказателства за пълната отмяна на оспорваната гаранция. Комисията посочва, че в последната хипотеза Федерална република Германия поемала задължението да развали сключеното „между федерална провинция NRW и

Phoenix Light споразумение“ [неофициален превод] относно оспорваната гаранция. Вследствие на това WestLB трябвало да върне получените въз основа на посоченото споразумение плащания.

- 23 На последно място Комисията разрешава разглежданата помощ до 8 август 2008 г. и посочва, че в случай че Федерална република Германия ѝ представи надежден план за реструктуриране, разрешението щяло принципно да бъде продължено, докато Комисията приеме окончателното решение по този казус.

6. Нотификация и проверка на продълженото ползване на saniращата структура

- 24 Комисията, Федерална република Германия, WestLB и акционерите водят редовна кореспонденция с оглед на приемането на план за реструктуриране. Жалбоподателят посочва, че на проведена на 15 юли 2008 г. среща с WestLB и акционерите Комисията посочва критериите, които според нея би трябвало да са налице, за да се смята, че са изпълнени условията за предоставяне на нейното разрешение, а именно да е видно, че този план позволява в определен императивен срок да се намали с 50 % общата сума на баланса на WestLB и да се измени акционерната ѝ структура.
- 25 С писмо от 8 август 2008 г. Федерална република Германия съобщава на Комисията намерението си да преобразува saniращата структура в постоянна. Към нотификацията са приложени план за реструктурирането на WestLB (наричан по-нататък „първоначалният план за реструктуриране“) и прието от акционерите споразумение, наречено „споразумение за ключовите положения“ („Eckpunktevereinbarung“).
- 26 Първоначалният план за реструктуриране предвижда по-специално предприемането на съществени мерки за реструктуриране на баланса и на дейността на WestLB и промяна на акционерната структура, с което да се гарантира, че към 30 септември 2009 г. акционерите вече не притежават контролиращо мнозинство (акционерите и Федерална република Германия поемат задължението да представят на Комисията по-точна информация във връзка с това преди 31 декември 2008 г.).
- 27 В Eckpunktevereinbarung акционерите се ангажират да намерят разрешения на затрудненията на WestLB, които да са съвместими с устойчивата реформа на банковия сектор в германските федерални провинции. Акционерите изтъкват, че смятат да представят на Комисията преди 31 декември 2008 г. преработен план за реструктуриране, съдържащ мерки за намаляване на задължениостта, надхвърлящи съдържащите се в първоначалния план за реструктуриране и отразяващи промяната на акционерната структура.
- 28 С писмо от 1 октомври 2008 г., съдържащо покана за представяне на становище в приложение на член 88, параграф 2 ЕО (държавна помощ — Германия — държавна помощ С 43/08 (ex N 390/08) — WestLB) (ОВ С 322, стр. 16, наричано по-нататък „решението за откриване на процедура“), Комисията уведомява Федерална република Германия за решението си за откриване на официална процедура по разследване, предвидена в член 88, параграф 2 ЕО (наричана по-нататък „официалната процедура по разследване“) по отношение на „предоставената на WestLB от нейните публични акционери обща гаранция“.
- 29 На първо място Комисията потвърждава оценката си от временното решение относно наличието на държавна помощ и относно възможностите за преценяване на съвместимостта ѝ с общия пазар единствено на основание член 87, параграф 3, буква в) ЕО. Комисията счита, че кризата на „пазара на високорискови ипотечни кредити“ все още не е довела до сериозни затруднения в икономиката по смисъла на член 87, параграф 3, буква б) ЕО. Комисията

посочва, че тъй като Федерална република Германия възнамерявала да преобразува саниращата структура в постоянна, разглежданата държавна помощ следвало да бъде анализирана към онзи момент като помощ за реструктуриране (точка 33 от решението за откриване на процедура).

- 30 На следващо място Комисията изразява съмненията си относно съвместимостта на първоначалния план за реструктуриране с Насоките за оздравяване и реструктуриране и посочва, че са ѝ необходими допълнителни сведения (точка 47 от решението за откриване на процедура).
- 31 Във връзка с това тя отбелязва, че WestLB не възнамерявала да изоставя своя бизнес модел, което било недостатъчно в дългосрочен план. Ето защо можело да се окаже, че са необходими по-радикални промени, за да се гарантира жизнеспособността на WestLB. Комисията посочва, че затрудненията на WestLB вероятно се дължали на акционерната ѝ структура и на разнопосочните интереси на акционерите, и изразява съмнения относно възможността за ефективна стратегическа преориентация, без да бъдат разрешени тези структурни проблеми. Комисията оценява положително обстоятелството, че първоначалният план за реструктуриране предвижда промяна на акционерната структура, тъй като това можело да доведе до промяна на бизнес модела на WestLB. Независимо от това, тъй като планът не съдържа конкретни мерки по този въпрос, не можело да се определи в каква степен допринасял за възстановяването на жизнеспособността на тази банка (точки 48—50 от решението за откриване на процедура).
- 32 Накрая Комисията кани заинтересуваните страни да представят становища, като единствено Федерална република Германия представя такова на 24 ноември 2008 г.
- 33 На 16 декември 2008 г. Федерална република Германия иска удължаване на предвидения срок за представяне на конкретни мерки за промяна на акционерната структурата на WestLB. Комисията удължава този срок до 31 март 2009 г.
- 34 Според жалбоподателя на 31 март 2009 г., по време на среща с представителите на Федерална република Германия, Комисията представя „пътна карта“, съдържаща условията, чието съобразяване съгласно предварително определените срокове би било необходимо, за да се утвърди саниращата структура за постоянна, и посочва, че било възможно да приеме отрицателно решение на 13 май 2009 г.
- 35 От 6 до 8 април 2009 г. Комисията провежда събеседвания с Федерална република Германия, WestLB и акционерите относно реструктурирането между представителите на банката и необходимите условия за избягване на отрицателно решение.
- 36 На 30 април 2009 г. Федерална република Германия представя план за реструктуриране, който в сравнение с първоначалния план за реструктуриране включва някои от обсъдените с Комисията изменения (наричан по-нататък „окончателният план за реструктуриране“).
- 37 Този план предвижда първо промяна на акционерната структура на WestLB, която е следвало да се конкретизира преди 31 декември 2008 г. (например чрез писмо за намерения). WestLB щяла да бъде предложена за продажба като цяло или отделни части от нея в рамките на тръжна процедура, която щяла да бъде открита преди 31 август 2010 г., за да може сделката да породи своите последици най-късно на 1 януари 2012 г. и при определени условия.
- 38 На следващо място, с цел да се улесни продажбата на WestLB, се предвиждали мерки за рационализация, позволяващи намаляване на разходите и рисковете, както и преориентиране на бизнеса, и по-специално закриване на редица звена, както и намаляване на общата сума на баланса и на претеглените спрямо риска активи в сравнение с тези към 2007 г. — от 25 % към 31 март 2010 г. на 50 % към края на март 2011 г.

- 39 На последно място разглежданият план предвиждал или преустановяването, или ограничаването на редица области от дейността на WestLB.

7. Обжалваното решение

- 40 На 12 май 2009 г. Комисията приема Решение 2009/971/ЕО относно държавна помощ, която Германия предлага да отпусне за реструктурирането на WestLB AG (С 43/08 (ex N 390/08)).

- 41 С писмо от 29 май 2009 г. Федерална република Германия уведомява Комисията, че смята, че това решение съдържа грешки и неточности, по-специално що се отнася до точка 41 от същото, която гласи следното:

„[...] Всички изменения на [първоначалния] план[...] за реструктуриране [...] бяха обсъдени с Комисията, [бяха] приети от [Федерална република] Германия и [бяха] представени [отново] на Комисията на 30 април 2009 г. [под формата на изменение и допълнение на плана за реструктуриране]. Измененият [окончателен] план за реструктуриране обаче [...] все още [не е] [...] официално потвър[ден] от трима от петте [акционера] на WestLB. Следователно[,] въпреки че е бил приет от [Федерална република] Германия и от [акционерите], [окончателният] план[...] за реструктуриране не може да се смята за обвързващ. В хода на производството Комисията отбелязва, че [акционерите] не могат да спазят срока и че забавят производството. По тази причина Комисията счита за необходимо да [подчини решението си на определени] условия“.

- 42 Федерална република Германия изтъква, че предпоследното изречение от тази точка е неточно, доколкото „удължаването на срока било мотивирано и одобрено от Комисията“.

- 43 На 10 юни 2009 г. Комисията предлага на Федерална република Германия да измени текста на предпоследното изречение от тази точка, като посочва, че става въпрос единствено за прецизиране, както следва:

„В хода на производството Комисията отбелязва, че акционерите не могат да спазят първоначалните срокове за започване на изпълнението на план за реструктуриране и че протичането на процеса по вземане на решенията забавял процедурата“.

- 44 След като Федерална република Германия отбелязва с писмо от 22 юни 2009 г., че е съгласна с новия текст на Решението, на 28 юли 2009 г. Комисията приема поправка на Решение 2009/971. Комисията изпраща поправката на Федерална република Германия едновременно с поправената вследствие на това редакция на това решение (ОВ L 345, стр. 1, наричано по-нататък „обжалваното решение“).

- 45 На първо място, Комисията констатира в обжалваното решение, че във временното решение вече е взела предвид обстоятелството, че реализацията на саниращата структура е свързана с предоставянето на държавна помощ на WestLB, и отбелязва, че по всяка вероятност след трансформирането на саниращата структура в постоянна размерът на тази помощ би съответствал на номиналната стойност (5 милиарда евро) на оспорваната гаранция.

- 46 На второ място, Комисията счита, че за разлика от приетото от нея във временното решение и в решението за откриването на процедура, е възможно да се провери съвместимостта на разглежданата помощ с общия пазар на основание член 87, параграф 3, буква б) ЕО.

- 47 Комисията изтъква, че промяната на посоката на разсъжденията се дължала на обстоятелството, че след приемането на решението за откриване на процедура — в Съобщение относно прилагането на правила за държавна помощ към мерките, взети във връзка с финансовите

институции в контекста на настоящата световна финансова криза (ОВ С 270, 2008 г., стр. 8, наричано по-нататък „Съобщението относно взетите мерки вследствие на финансовата криза“), в съобщението, озаглавено „Рекапитализация на финансовите институции в условията на настоящата финансова криза: ограничаване на помощта до необходимите минимални равнища и предпазни мерки срещу излишното нарушаване на конкуренцията“ (ОВ С 10, 2009 г., стр. 2) и в съобщението относно третирането на обезценените активи тя констатира, че мерките за подпомагане на банките били от естество да съдействат за преодоляването на значителните затруднения, заплашващи германската икономика (точки 61 и 62 от обжалваното решение).

- 48 При все това Комисията отбелязва, че съгласно изложеното от нея в посочените в предходната точка съобщения съвместимостта с общия пазар на помощ, предоставена на банки в контекста на кризата, следвало да се преценява в съответствие с Насоките за оздравяване и реструктуриране, като се отчитат спецификите на системната криза, засегнала финансовите пазари (точка 63 от обжалваното решение).
- 49 На трето място, Комисията разглежда съвместимостта на помощта с общия пазар. Комисията отбелязва, че съгласно Насоките за оздравяване и реструктуриране трябвало да провери, на първо място, дали съществува план за реструктуриране, който позволява да се възстанови жизнеспособността на WestLB в дългосрочен план, на следващо място, дали помощта е ограничена до необходимия минимален размер и дали WestLB има значителен принос за покриване на разходите за реструктуриране, и накрая, дали помощта нарушава конкуренцията до степен, която противоречи на общия интерес. Освен това Комисията припомня, че може да поставя определени условия на бенефициента (точка 65 от обжалваното решение).
- 50 Във връзка с това Комисията разглежда преди всичко предвидените в окончателния план за реструктуриране мерки и заключава, че те позволяват възстановяването на жизнеспособността на WestLB в дългосрочен план (точки 66—75 от обжалваното решение).
- 51 Освен това Комисията приема, от една страна, че собственият принос на WestLB към разходите за реструктуриране бил съществен и възможно най-големият, а от друга страна, че размерът на помощта бил ограничен до необходимия минимум (точки 76 и 79 от обжалваното решение).
- 52 Накрая, в точки 80—87 от обжалваното решение Комисията проверява дали окончателният план за реструктуриране предвижда мерки, които са в състояние да намалят максимално неблагоприятните последици от помощта за конкурентите, и в точка 88 от това решение стига до заключението, че в своята цялост „компенсаторните мерки“ са пропорционални на причиненото нарушаване на конкуренцията и гарантират, че неблагоприятните последици са сведени до възможния минимум.
- 53 С оглед на гореизложеното Комисията приема помощта за съвместима с общия пазар, при положение че се спазят определени условия (точка 89 от обжалваното решение).
- 54 Диспозитивът на обжалваното решение е със следното съдържание:

„Член 1

Помощта под формата на гаранция от 5 милиарда [евро], която [Федерална република] Германия планира да предостави на WestLB [...], е съвместима с общия пазар, ако се спазят условията, определени в член 2 и в приложението.

Член 2

1. [Окончателният план] за реструктуриране на WestLB [...] трябва да бъде изпълнен, като се спазят всички условия, изложени в приложението, и в съответствие с обявени[ти срокове].

2. Ако е [необходимо] [...], в отговор на подходящо аргументирано заявление от страна на [Федерална република] Германия, Комисията може:

- а) да позволи удължаването на сроковете, [...], или
 - б) в изключителни случаи да премахне, измени или замени едно или повече от условията [...].
- [...]“.

55 Приложението към обжалваното решение гласи следното:

„По отношение на член 2, параграф 1

[...]

2.1. [Акционерите] [...] трябва да продадат WestLB, като цяло или на отделни части, до 31 декември 2011 г. и в съответствие със следните условия.

2.2. [Акционерите] [...] трябва да открият тръжна процедура [...] до 31 август 2010 г. и да сключат договор за продажба с купувача до 31 август 2011 г., така че продажбата да се осъществи до 1 януари 2012 г. Въз основа на надлежно обосновани причини Комисията може да одобри продажба [при условията на свободно договаряне] или консолидиране на Landesbanken [...].

[...]

3.1. В[ъз основа на] заверения [...] счетоводен [отчет] на WestLB [към] 31 декември 2007 г. [...] [общата сума на баланса] трябва да се намали с 25 % до 31 март 2010 г. и с 50 % до 31 март 2011 г. [...]

[...]

4.1. Основната дейност на WestLB трябва да бъде разформирована и да се [пре]групира в следните [сегментирани дейности] [...] до 30 октомври 2009 г.:

- а) оперативното банкиране (transaction banking),
- б) сътрудничество със средни предприятия и спестовни банки (Verbund/Mittelstand);
- в) капиталови пазари, банкиране на едро и структурирано финансиране.

4.2. [Тези различни дейности] трябва да бъдат продадени заедно или поотделно до 31 декември 2011 г.

4.3. До продажбата нито една от сегментираните [дейности] [...] не може да се разраства чрез сливания или придобивания [...].

[...]

4.5. [...] до продажбата трябва да се прилагат следните ограничения относно дейността на капиталовите пазари:

[...]

4.6. [...] трябва да се прилагат следните ограничения за на едро и структурираното финансиране:

[...]

5.1. Всяко от следните участия [...] трябва да бъде продадено изцяло, колкото се може по-скоро и не по-късно от [...] 2010 г.: [изброени са шестнадесет участия].

[...]

5.8. До продажбата, в случай на загуба, WestLB не трябва да извършва никакви плащания по хибридни капиталови инструменти. Ако [съгласно] счетоводният баланс на WestLB, без коригиране на капиталовите резерви, [е налице] загуба, тези инструменти също трябва да са част от загубата.

6.1. WestLB трябва да бъде продадена, като цяло или на отделни части, чрез открита, прозрачна и недискриминационна тръжна процедура, като [се] спазят сроковете в точки 2.1 и 2.3. [от приложението към обжалваното решение].

6.2. Процедурата трябва да бъде достъпна за всеки потенциален купувач, местен или чуждестранен. [...]

[...]

6.4. Купувачът:

а) трябва да е трета страна, не[зависима от акционерите]. [...]

б) трябва [...] да [...] е в състояние да получи всички необходими разрешения от съответните органи [...],

в) въз основа на финансовите си ресурси[,] и по-специално на рейтинга си[,] трябва да е в състояние да гарантира платежоспособността на [WestLB] [в дългосрочен план].

6.5. [Продажбата на всички] сегментирани[...] [дейности] трябва да се предпочете пред просто[то] прехвърляне на мнозинството от гласовете [...]. Подобно прехвърляне на мнозинството от гласовете е допустимо само ако по време на тръжната процедура не се получи предложение за [продажба като цяло на] една или повече сегментирани [дейности]. Комисията трябва да бъде информирана за решението [за възлагане] и да може да направи възражение.

6.6. Това не засяга възможността [...] за продажба[...] [при свободно договаряне на цената] или консолидиране на Landesbanken със съгласието на Комисията. Следователно [настоящите акционери] могат да станат миноритарни акционери, ако загубят контролния пакет в [WestLB].

6.7. [Сегментите] и дейностите, които не са продадени, трябва да бъдат окончателно преустановени до 31 декември 2011 г. или да бъдат прекратени след [тази дата в зависимост от датата на изтичането на крайния срок за извършване на операциите, които са в тяхната основа].

[...]

По отношение на член 2, параграф 2 [от обжалваното решение]

При прилагането на клаузата за преразглеждане в член 2, параграф 2 [от обжалваното решение] Комисията трябва да вземе надлежно предвид условията на предлагане и ситуацията на капиталовите пазари“.

8. Развитие на положението на WestLB след приемането на обжалваното решение

- 56 След приемането на обжалваното решение стойността на портфейла на стойност 23 милиарда евро спада до такава степен, че оспорваната гаранция не е достатъчна, за да може WestLB да изпълни законовите изисквания за капитализация. С решение от 7 октомври 2009 г., на основание на член 87, параграф 3, буква б) ЕО Комисията разрешава временно отпускането на нова гаранция на WestLB в размер на 6,4 милиарда евро (държавна помощ N 531/2009) (ОВ С 305, стр. 4). Федерална република Германия поема задължение да представи нови мерки за реструктуриране преди 30 ноември 2009 г.
- 57 На 10 декември 2009 г. Федерална република Германия уведомява Комисията за рекапитализацията на WestLB с 3 милиарда евро и за предоставянето на допълнителна гаранция в размер на 1 милиард евро, чиято цел е към нова saniраща структура да се прехвърлят активи с номинална стойност от 85,1 милиарда евро. С решение от 22 декември 2009 г. Комисията разрешава временно тези нови мерки.
- 58 На 15 декември 2009 г. Федерална република Германия представя на Комисията изменен план за реструктуриране (наричан по-нататък „планът за ликвидация“).
- 59 На 20 декември 2011 г. Комисията приема ново решение относно приложените в полза на WestLB мерки за подпомагане между 2007 г. и края на 2011 г. (помощи С 40/2009 и С 43/2008) (наричано по-нататък „окончателното решение от 2011 г.“). С това решение Комисията отменя обжалваното решение (член 3 от окончателното решение от 2011 г.). Комисията разглежда в тяхната цялост и през призмата на правото относно държавните помощи отделните рекапитализации на WestLB и предоставените в нейна полза гаранции в периода между 2007 г. и декември 2011 г., включително оспорваната гаранция. Комисията приема, че става въпрос за помощи за реструктуриране, съвместими с общия пазар на основание член 87, параграф 3, буква б) ЕО, при условие че се изпълнят предвидените в плана за ликвидация мерки.

Производството

- 60 С жалба, подадена на 13 ноември 2009 г. в секретариата на Общия съд, жалбоподателят иска отмяна на обжалваното решение.
- 61 С отделна молба, подадена в секретариата на Общия съд на същата дата, жалбоподателят прави искане за допускане на обезпечителна мярка с предмет спиране на изпълнението на обжалваното решение. С Определение от 18 март 2011 г. по дело Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband/Комисия (T-457/09 R, непубликувано в Сборника), съдията, компетентен да се произнесе по обезпечителната мярка, отхвърля това искане и не се произнася по съдебните разноски.

- 62 С писмо от 26 април 2012 г. Комисията уведомява Общия съд за приемането на окончателното решение от 2011 г. и заявява, че след приемането на това решение „жалбоподателят повече [няма] правен интерес, дори и да се предположи, че някога е имал такъв“. При все това Комисията не обяснява съображенията си за това твърдение.
- 63 В рамките на процесуално-организационните действия съгласно член 64 от Процедурния правилник на Общия съд (наричани по-нататък „процесуално-организационните действия“) последният приканва жалбоподателя да се произнесе по последиците за настоящата жалба след приемането на окончателното решение от 2011 г.
- 64 Жалбоподателят изпълнява това искане с писмо от 11 юни 2012 г.
- 65 В рамките на процесуално-организационните действия с писмо от 28 ноември 2012 г. Общият съд иска от Комисията да представи становището си по писмото на жалбоподателя от 11 юни 2012 г.
- 66 Комисията изпълнява това искане с писмо от 11 януари 2013 г. С това писмо Комисията прави мотивирано искане до Общия съд да установи, че липсва основание да се произнесе по съществуването на делото.
- 67 С писмо от 4 април 2013 г. жалбоподателят представя становището си по формулираното от Комисията искане да бъде установено, че липсва основание за произнасяне по същество.
- 68 С Решение от 16 октомври 2013 г. по предложение на първи състав и на основание член 14, параграф 1 и член 51, параграф 1, първа алинея от Процедурния правилник Общият съд препраща делото на първи разширен състав.
- 69 С определение от 24 октомври 2013 г. Общият съд (първи разширен състав) се произнася по формулираното от Комисията искане да бъде установено, че липсва основание за произнасяне по съществуването на делото.
- 70 На 31 октомври 2013 г., в рамките на процесуално-организационните действия, Общият съд поставя писмени въпроси на страните, които представят отговор в предоставения срок.
- 71 След доклада на съдията докладчик Общият съд (първи разширен състав) решава да открие устната фаза на производството.
- 72 Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Общия съд въпроси са изслушани в проведеното на 6 декември 2013 г. съдебно заседание.

Искания на страните

- 73 В жалбата си жалбоподателят моли Общия съд:
- да отмени обжалваното решение,
 - да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.
- 74 В писмената си защита Комисията моли Общия съд:
- да отхвърли жалбата отчасти като недопустима и отчасти като неоснователна,
 - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

- 75 С писмо от 26 април 2012 г. Комисията моли Общия съд:
- да предостави на жалбоподателя възможност да вземе становище по въпроса дали е готов да оттегли жалбата си,
 - в случай че жалбоподателят не оттегли жалбата си, да установи, че същата е останала без предмет.
- 76 С писмо от 11 юни 2012 г. жалбоподателят моли Общия съд:
- да отхвърли искането на Комисията до Общия съд да бъде установено, че делото е останало без предмет,
 - при условията на евентуалност, ако приеме, че жалбата срещу обжалваното решение е останала без предмет, да разреши съответното изменение на изложените от жалбоподателя основания и направените искания, като приеме, че с тях се иска частичната отмяна на окончателното решение от 2011 г., доколкото то замества обжалваното решение.
- 77 С писмо от 11 януари 2013 г. Комисията моли Общия съд:
- да установи, че липсват основания по жалбата да се постанови решение по същество,
 - да отхвърли искането на жалбоподателя за изменение на изложените от него основания и на неговите искания,
 - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.
- 78 С писмо от 4 април 2013 г. жалбоподателят моли Общия съд:
- да отхвърли формулираното от Комисията искане да бъде установено, че липсва основание за произнасяне по съществуващото на делото,
 - ако Общият съд приеме, че липсва основание да се произнесе по съществуващото на делото, да осъди Комисията да заплати съдебните разноски,
 - да организира провеждането на съдебно заседание.

От правна страна

1. По допустимостта

По правния интерес на жалбоподателя

- 79 В самото начало следва да се посочи, че тъй като притежава правосубектност и е юридическо лице на публичното право, жалбоподателят, както с основание изтъква самият той, може да подаде жалба за отмяна на основание член 230, четвърта алинея ЕО. Въпреки това, тъй като единствен адресат на обжалваното решение е Федерална република Германия, в съответствие с тази разпоредба следва да се провери дали жалбоподателят е лично засегнат от посоченото решение, като се уточни, че е несъмнено, че жалбоподателят е пряко засегнат от същото решение и освен това страните не обсъждат това обстоятелство.

- 80 Съгласно постоянната съдебна практика субектите, различни от адресатите на дадено решение, могат да твърдят, че са засегнати лично, само ако решението се отнася до тях поради определени специфични за тях качества или поради фактическо положение, което ги обособява по отношение на всички останали лица и поради това ги индивидуализира аналогично на адресата на решението (Решение на Съда от 15 юли 1963 г. по дело Plaumann/Комисия, 25/62, Recueil, стр. 197 и Решение на Съда от 13 декември 2005 г. по дело Комисия/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, C-78/03 P, Recueil, стр. I-10737, точка 33).
- 81 Жалбоподателят изтъква, че е лично засегнат от цялото обжалвано решение по смисъла на посочената в предходната точка съдебна практика. Във връзка с това той излага редица доводи, които могат да бъдат обединени в два основни аргумента, изведени, първо, от обстоятелството, че е взел участие в приемането на мярката, квалифицирана от Комисията като държавна помощ в обжалваното решение, и второ, от специфичното му засягане в качеството му на акционер.
- 82 Комисията отбелязва, че жалбоподателят е засегнат единствено отчасти от обжалваното решение. Предвид това обстоятелство, от една страна, жалбоподателят не можел да обоснове правния си интерес със статута си на публичноправен субект, приел мярката, квалифицирана като държавна помощ в това решение. Комисията изтъква, от друга страна, че в качеството си на акционер жалбоподателят бил лично засегнат единствено от условията по приложението към обжалваното решение във връзка със задължението на акционерите да продадат WestLB на трето независимо лице (наричано по-нататък „задължението за продажба“).

По първия аргумент, изведен от обстоятелството, че жалбоподателят е взел участие в приемането на мярката, квалифицирана като държавна помощ в обжалваното решение

- 83 Съгласно съдебната практика правното положение на ползвачо се с юридическа правосубектност образувание, различно от държава членка, което е приело мярка, квалифицирана като държавна помощ с окончателно решение на Комисията (наричано по-нататък „предоставящо помощта лице“) може да бъде лично засегнато от това решение, ако то го възпрепятства да упражнява своите правомощия според съдържанието, което то влага в тях, изразяващи се по-специално в предоставянето на разглежданата помощ (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 30 април 1998 г. по дело Vlaams Gewest/Комисия, T-214/95, Recueil, стр. II-717, точка 29 и Решение от 6 март 2002 г. по дело Diputación Foral de Álava и др./Комисия, T-127/99, T-129/99 и T-148/99, Recueil, стр. II-1275, точки 50 и 51).
- 84 Жалбоподателят посочва, от една страна, че е съавтор на мярката, квалифицирана като държавна помощ в обжалваното решение, а от друга страна, че е взел тази мярка при упражняване на неговите собствени правомощия. Според жалбоподателя обжалваното решение го възпрепятства да упражнява своите правомощия според съдържанието, което той влага в тях, които в конкретния случай се състоят в предоставянето на оспорваната гаранция. От това следвало, че в съответствие с посочената в предходната точка съдебна практика жалбата била допустима.
- 85 В представените писмени становища Комисията не оспорва обстоятелството, че жалбоподателят може да бъде считан за лице, предоставящо разглежданата в обжалваното решение помощ. Тя отбелязва, че жалбоподателят не представлявал своя собствен интерес, което съгласно съдебната практика се явявало пречка да подаде валидно жалба в качеството си на предоставящо помощта лице. Въпреки това в отговора на въпросите на Общия съд от 31 октомври 2013 г., както и в съдебното заседание Комисията изтъква, че жалбоподателят не можел да бъде считан за предоставящо помощта лице. Според Комисията разглежданата в обжалваното решение помощ била отпусната на WestLB единствено от федерална провинция NRW.

- 86 От диспозитива на обжалваното решение, в който се посочва само „гаранция от 5 милиарда евро“ (вж. точка 54 по-горе), следва, че оспорваната гаранция е единствената мярка, която е квалифицирана формално като държавна помощ в това решение.
- 87 Следователно е необходимо да се провери дали може да се счита, че жалбоподателят е отпуснал част от тази помощ.
- 88 В това отношение, на първо място, следва да се изтъкне, че от формална гледна точка оспорваната гаранция е била отпусната, за да послужи пред евентуалните приобретатели на junior notes от федерална провинция NRW, а не от останалите акционери (наречани по-нататък „останалите акционери“), като тяхното участие, включително участието на жалбоподателя, що се отнася до евентуалното отправяне на искане за предоставянето на такава гаранция, остава изцяло в рамките на вътрешните отношения между акционерите.
- 89 Следователно, от една страна, доколкото от точка 24 от обжалваното решение е видно, че приобретателите на junior notes могат да искат от федерална провинция NRW финансово обезщетение, ако понесат загуби, дължащи се на обезценяването на тези ценни книжа, нито текстът на обжалваното решение, нито материалите по делото позволяват да се приеме, че приобретателите на junior notes биха могли да търсят каквото и да било обезщетение от останалите акционери. В случай на реализиране на оспорваната гаранция тяхната намеса се ограничава — съгласно сключените между акционерите споразумения — до предлагане на обезщетение на федерална провинция NRW в размер, пропорционален на капиталовото им участие, за първата изплатена сума в размер на 2 милиарда евро, а за всяка допълнителна сума — или прехвърляне на акции от капитала на WestLB, или парично обезщетение от разполагаеми наличности (вж. точка 11 по-горе и точка 24 от обжалваното решение).
- 90 По този въпрос следва да се добави, че самият жалбоподател е потвърдил в отговора на въпросите на Общия съд от 31 октомври 2013 г., както и в съдебното заседание, че федерална провинция NRW се определяла за единствения гарант на номиналната стойност на junior notes по отношение на притежателите на тези книжа и че те не могли да претендират каквото и да било обезщетение от останалите акционери.
- 91 От друга страна, от точки 24 и 26 от обжалваното решение и от точка 20, трета алинея от временното решение следва, че в хипотезата на искане да бъде реализирана оспорваната гаранция останалите акционери не се намесват автоматично в полза на федерална провинция NRW, а за това е необходимо посочената федерална провинция да отправи предварително искане за обезщетение. Следователно федерална провинция NRW остава не само единственият гарант на номиналната стойност на junior notes спрямо притежателите на тези книжа, но същевременно и определящ фактор за разпределението между акционерите на разходите, свързани с евентуалното реализиране на оспорваната гаранция, при условие че се спазват договорените от тях максимални граници на отговорността.
- 92 Освен това следва да се отбележи по същество, както изтъкват страните в съдебното заседание, че WestLB е бенефициент на оспорваната гаранция, доколкото въз основа на нея са предприети описаните в точки 9—14 по-горе операции, с които започва ползването на саниращата структура, а това на практика е позволило на WestLB да отпише от баланса си активи, чиято стойност била сериозно понижена, като запише на тяхно място нови активи, а именно junior notes, чиято номинална стойност — еквивалентна на стойността на тези активи — била обезпечена с гаранцията. Доколкото обаче в този контекст участието на федерална провинция NRW в оспорваната гаранция е било в състояние да предостави определено предимство на WestLB, не може да се смята, че участието на останалите акционери е в основата на тази гаранция.

- 93 Ето защо, на първо място, противно на изложеното от жалбоподателя в съдебното заседание, ангажиментът на останалите акционери по отношение на федерална провинция NRW, изразяващ се в задължение за частично възстановяване на посочената федерална провинция на направените разходи в случай на реализиране на оспорваната гаранция (наричан по-нататък „ангажиментът на останалите акционери“), не може да бъде смятан за предоставяне на „насрещна гаранция“ в полза на притежателите на junior notes, доколкото този ангажимент не съдържа задължението да се изплати определен процент от номиналната стойност на junior notes в полза на техните притежатели, в случаите, когато, първо, е направено искане за реализация на оспорваната гаранция, и второ, федерална провинция NRW не е платила.
- 94 На второ място, както изтъква жалбоподателят в съдебното заседание, що се отнася до въпроса дали ангажиментът на останалите акционери укрепва платежоспособността на федерална провинция NRW по отношение на притежателите на junior notes, следва да се отбележи, че дори и да се предположи, от една страна, че е доказано наличието на риск от неплатежоспособност на федерална провинция NRW, която е административно-териториална единица, чиято автономия и властнически правомощия следват от германската конституция, и от друга страна, че в случай на нейния фалит Федерална република Германия няма да бъде задължена съгласно вътрешното си право да ѝ окаже финансова помощ, за да покрие тези задължения, в материалите по делото не се открива никакво доказателство, въз основата на което да се приеме, че съществуването на ангажимента на останалите акционери би способствало валоризацията на правото на притежателите на junior notes да бъде реализирана оспорваната гаранция или да им бъде предоставено предимство по отношение на останалите кредитори по вземания срещу посочената федерална провинция.
- 95 От гореизложеното следва, че както изтъква Комисията, разрешената в обжалваното решение помощ е била предоставена единствено от федерална провинция NRW, а останалите акционери не могат да бъдат считани за предоставящи част от тази помощ.
- 96 Този извод не може да бъде опроверган с никой от доводите, представени от жалбоподателя в рамките на съдебното заседание.
- 97 Жалбоподателят посочва, на първо място, че самата Комисия е квалифицирала останалите акционери като предоставящи помощта в обжалваното решение.
- 98 Във връзка с това следва да се отбележи, първо, че въпросът дали жалбоподателят е предоставящо помощта лице е обективен и отговорът му зависи от посочените в обжалваното решение доказателства, които не са оспорени нито от жалбоподателя, нито при евентуалната преценка на тези доказателства от страна на Комисията.
- 99 Второ, следва да се изтъкне, че Комисията не е била длъжна да идентифицира точно предоставящото помощта лице в обжалваното решение. Както Комисията с основание посочва в съдебното заседание, тя може да се ограничи да изложи причините, поради които е приела, че оспорваната гаранция била отпусната от държавата с публични финансови ресурси. Тъй като на никой от етапите от административното производство страните не спорят относно обстоятелството, че оспорваната гаранция следвало да ангажира отговорността на Федерална република Германия и че бил извършен трансфер на публични финансови ресурси, въпросът дали останалите акционери могат да се считат за предоставящи помощта е ирелевантен в контекста на настоящото решение.
- 100 Трето, що се отнася до тази преценка, е сигурно, точно както посочва и Комисията в точка 23, първо тире от обжалваното решение, че оспорваната гаранция се състои отчасти от „гаранция, издадена от [акционерите] на WestLB съ[размерно на] съответното им дялово участие, покриваща задължения на [максимална] стойност [от] 2 милиарда EUR на WestLB спрямо Phoenix Light“. В точка 23, четвърто тире от обжалваното решение Комисията посочва също

така, че Phoenix Light заплаща на „гарантите“ годишна комисиона за издаването на оспорваната гаранция. Въпреки това Комисията същевременно установява в член 23, трета алинея от посоченото решение, че федерална провинция NRW е издала гаранция за junior notes, благодарение на която тези били по-сигурни. Накрая, следва да се припомни, че в диспозитива на временното решение Комисията е посочила, че ако най-късно до 8 август 2008 г. не ѝ бъде предоставен план за реструктуриране, Федерална република Германия следвало да поеме задължението, че „съществуващото споразумение между федерална провинция NRW и Phoenix Light“ [неофициален превод] относно оспорваната гаранция щяло да бъде развалено (вж. точки 15 и 22 по-горе).

- 101 На второ място, жалбоподателят изтъква в съдебното заседание, че федерална провинция NRW никога не би взела решение да гарантира номиналната стойност на junior notes при липсата на ангажимент от страна на останалите акционери. Следователно този ангажимент се явявал необходимото условие за издаването на оспорваната гаранция.
- 102 Във връзка с това следва да се посочи, че жалбоподателят не подкрепя твърденията си с никакви доказателства. Поради това е невъзможно да се установи дали при липсата на ангажимент от страна на останалите акционери федерална провинция NRW би или не би взела решение да предостави оспорваната гаранция.
- 103 При всички положения член 87, параграф 1 ЕО не прави разграничение в зависимост от причините или целите на държавните мерки, а ги определя в зависимост от техните последици (вж. Решение на Съда от 22 декември 2008 г. по дело British Aggregates/Комисия, C-487/06 P, Recueil, стр. I-10515, точка 85 и цитираната съдебна практика). Следователно субективните причини, поради които федерална провинция NRW е приела да бъде единствен гарант на номиналната стойност на junior notes по отношение на притежателите на тези книжа, са без значение за отговора на въпроса дали ангажиментът на останалите акционери съставлява важно предимство за WestLB и може да се счита за държавна помощ в полза на тази банка.
- 104 На трето място, жалбоподателят изтъква в съдебното заседание, че федерална провинция NRW се определяла за единствен гарант на номиналната стойност на junior notes, с мотива че това представлявала единствената допустима възможност от практическа гледна точка. Според жалбоподателя, тъй като тези ценни книжа следвало да бъдат пуснати за продажба на международните финансови пазари, свързаната с тях гаранция следвало да бъде проста от юридическа гледна точка, така че да позволи на инвеститорите, които нямат възможност да извършат подробни анализи на операциите по продажбата на този вид ценни книжа, от една страна, лесно да идентифицират съответния гарант, и от друга страна, да не трябва да се обръщат към различни гаранции, в случай че се налага реализирането на гаранцията.
- 105 В това отношение следва изначално да се отхвърли твърдението, че инвеститорите не анализират подробно продажбата на ценни книжа на международните финансови пазари. Това твърдение по никакъв начин не е доказано, поради което е и слабо вероятно, тъй като от всеки инвеститор следва да се изисква полагането на минимална дължима грижа, като това е така на още по-силно основание по отношение на инвеститорите, които са решили да оперират на международните финансови пазари в период на сериозната криза, засегнала тези пазари.
- 106 Освен това следва да се посочи, че от довода на жалбоподателя не може да се разбере защо, от гледна точка на опростяването, за притежателите на junior notes да не бъдат допустими също и други възможности.
- 107 Ето защо този довод не позволява да бъде разбрано защо било обстоятелството, че предоставянето на гаранция солидарно от всички акционери за част от номиналната стойност на всяка ценна книга, която е придружена от предоставена от федерална провинция NRW изключителна гаранция за остатъка, било обстоятелството, че е налице система от насрещни

гаранции, с които останалите акционери приемат да покрият определен процент от отговорността на посочената федерална провинция в случай на спиране на плащанията — да се явява пречка за лесното идентифициране на гарантите на тези ценни книжа от страна на купувачите на junior notes и да не им позволява, в случай на реализация на гаранцията, да адресират исканията си до един-единствен гарант. Тези два алтернативни механизма, които биха могли да бъдат съпроводени от вътрешни споразумения за разпределение на разходите при евентуалната реализация на гаранцията, биха могли да предоставят допълнително предимство за притежателите на junior notes, предвид разликата в поетия от останалите акционери ангажимент в настоящото дело.

108 Накрая, при всички положения, обстоятелството дали избраният от акционерите механизъм за гарантиране на номиналната стойност на junior notes е единствено допустимият, е без значение за отговора на въпроса дали вследствие на поетия от останалите акционери ангажимент е предоставено определено предимство на WestLB, която е посочена като бенефициент на държавна помощ от Комисията в обжалваното решение. Следователно и посоченият въпрос е без значение за отговора на въпроса дали тези акционери могат да се считат за лица, предоставящи разглежданата помощ.

109 С оглед на всичко гореизложено следва да приеме, че не е установено дали жалбоподателят е лично засегнат от обжалваното решение в качеството му на предоставящо разглежданата помощ лице.

По втория довод, изведен от личното засягане на жалбоподателя в качеството му на акционер

110 Жалбоподателят изтъква, че в качеството си на акционер е лично засегнат от обжалваното решение, включително и що се отнася до всички условия, на които е подчинено това решение.

111 Комисията признава, че в качеството му на акционер жалбоподателят е лично засегнат от задължението за продажба. За разлика от това тя оспорва личното му засягане от останалите условия, на които е подчинено обжалваното решение.

112 Съгласно постоянната съдебна практика лице не може да защитава своите интереси спрямо акт на Съюза, засегнал дружество, в капитала на което това лице участва, по начин, различен от упражняване на своите права на съдружник в това предприятие, което от своя страна има право да подаде жалба, освен ако може да изтъкне правен интерес, различен от този на засегнатото дружество (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 20 юни 2000 г. по дело Euromin/Съвет, T-597/97, Recueil, стр. II-2419, точка 50 и Решение от 24 март 2011 г. по дело Freistaat Sachsen et Land Sachsen-Anhalt/Комисия, T-443/08 и T-455/08, Сборник, стр. II-1311, точка 62 и Определение на Общия съд от 27 март 2012 г. по дело European Goldfields/Комисия, T-261/11, точка 21).

113 Следователно е необходимо да се провери дали жалбоподателят има правен интерес, различен от този на WestLB, да иска отмяната на обжалваното решение.

114 Жалбоподателят изтъква, че неговият правен интерес е различен от този на WestLB, доколкото обжалваното решение го задължавало да се откаже от правото си на собственост и да приеме радикално реструктуриране на тази банка, включително намаляване на общата сума на баланса с 50 %, като по този начин се понижава значително стойността на акциите.

115 Следва да се отбележи по принцип, че както признава самата Комисия, що се отнася до задължението за продажба, жалбоподателят има правен интерес, различен от този на WestLB.

- 116 В действителност това задължение засяга единствено акционерите, които се оказват принудени в съответния императивен срок да се откажат от правото си на собственост върху WestLB, за да може да бъде разрешена предоставената в полза на тази банка помощ, която е необходима за нейното реструктуриране. WestLB обаче не следва да предприема каквито и да било действия вследствие на това задължение, което не засяга нейното имущество и не обуславя поведението ѝ на пазара.
- 117 Независимо от това, що се отнася до останалите условия, на които е подчинено обжалваното решение, сред които е и изискването за намаляване на общата сума на баланса на WestLB, следва да се отбележи преди всичко, че тези условия се отнасят до търговската дейност на тази банка и до продажбата и/или ликвидацията на имуществото ѝ. В рамките на подадена срещу обжалваното решение жалба самата WestLB би могла да изтъкне всякакви доводи относно незаконосъобразността на тези условия или относно липсата на необходимост от тях.
- 118 Освен това следва да се отбележи, че Комисията посочва, като това не се оспорва от жалбоподателя, че имуществените права на даден акционер в германско акционерно дружество се ограничават, от една страна, до предоставянето на определени облаги на това дружество, а от друга страна, до получаването на евентуален ликвидационен дял в случай на ликвидация на предприятието. Следователно е необходимо да се приеме, че съгласно германското право качеството акционер не предоставя права върху активите на предприятието. Поради това условията относно намаляването на общата сума на баланса на дадено предприятие не засягат никое от правата на акционерите.
- 119 Накрая, следва да се отбележи, че изложеният от жалбоподателя довод по същество, че всяко решение на Комисията, което може евентуално да има негативно въздействие върху стойността на акциите на дадено акционерно дружество, може да бъде атакувано пред Общия съд от акционерите на това дружество, е несъвместим с посочената в точка 112 по-горе съдебна практика, поради което следва да бъде отхвърлен.
- 120 С оглед на всичко гореизложено следва да се заключи, че що се отнася до условията, на които е подчинено обжалваното решение — различни от задължението за продажба, сред които са условията за намаляване на общата сума на баланса на WestLB — правният интерес на жалбоподателя се припокрива с този на WestLB и следователно жалбоподателят не е лично засегнат от обжалваното решение. За разлика от това жалбоподателят е лично засегнат от това решение, доколкото, за да бъде разрешена оспорваната гаранция, е необходимо да бъде спазено задължението за продажба.

Изводи относно правния интерес на жалбоподателя

- 121 От гореизложеното следва, че жалбоподателят има правен интерес да оспорва обжалваното решение единствено доколкото то е подчинено на изпълнението на задължението за продажба.
- 122 От това следва, че представените от жалбоподателя основания и доводи в подкрепа на искането му за отмяна на обжалваното решение могат да бъдат разгледани единствено ако целят да докажат, че това задължение е незаконосъобразно включено в приложението към посоченото решение, и трябва да бъдат отхвърлени като недопустими в останалата им част.

По правния интерес на жалбоподателя

- 123 Преди всичко следва да се отбележи, че в рамките на окончателното решение от 2011 г. Комисията е разрешила шест помощни мерки в допълнение към оспорваната гаранция, при условие че се спазва планът за ликвидация. Тези шест мерки са изброени в член в член 1, параграф 1, букви б)–ж) от посоченото решение.

- 124 Планът за ликвидация, заместващ окончателния план за реструктуриране, е насочен към заличаването на WestLB и предвижда, както посочва Комисията и което не се оспорва от жалбоподателя, следното:
- отделянето на определени дейности на WestLB и тяхното прегрупиране в отделно предприятие „Verbundbank“ (обединение от банки), функциониращо като доставчик на услуги за спестовните банки във федералните провинции NRW и Бранденбург и за техните клиенти,
 - продажбата на голям брой сегменти от дейността и на участия на WestLB,
 - окончателното прехвърляне на всички останали портфейли на WestLB към нова санираща структура с наименование EAA,
 - създаването на банка за управление на услуги и портфейли, с първоначално наименование SPM Bank, а след това с наименование Portigon, която е натоварена с предоставянето на услуги на EEA и на Verbundbank,
 - ограничаване на универсалната лицензия за извършване на банкова дейност на WestLB чрез отмяната на определени разрешения.
- 125 Следователно трябва да се приеме, както потвърждава Комисията в съдебното заседание, че планът за ликвидация включва разпоредби относно разделяне на дейностите на WestLB, както и прехвърлянето им, от една страна, към Verbundbank, за да може да се осигури непрекъснатото предоставяне на определени услуги, смятани за стратегически за спестовните банки, по отношение на които към момента на настъпване на фактите WestLB, в качеството ѝ на централна банкова институция, осигурява връзката между банковите институции и световните финансови пазари.
- 126 За разлика от това планът за ликвидация не предвижда нито някаква съществена промяна в акционерната структура на WestLB преди нейната ликвидация, нито невъзможността за акционерите след тази ликвидация да притежават капиталови участия от каквото и да е естество в дружествата, продължаващи осъществяването на някои от дейностите на WestLB, тоест в банката Verbundbank, в EEA или в банката за управление на услуги и портфейли, с първоначално наименование SPM Bank, а след това с наименованието Portigon.
- 127 Във връзка с това Комисията посочва, без това да се оспорва от жалбоподателя, от една страна, че на 1 юли 2012 г. Verbundbank е придобита от Helaba, а от друга страна, че съгласно договора, с който на последната се прехвърля Verbundbank, жалбоподателят е станал акционер в Helaba и по този начин непряко и съсобственик на Verbundbank.
- 128 В светлината на тези факти следва да се провери направеното от Комисията искане да бъде установено, че липсва основание за произнасяне по същество, което се извежда от факта, че жалбоподателят е изгубил своя правен интерес по отношение на обжалваното решение вследствие на приемането на окончателното решение от 2011 г.
- 129 Съгласно постоянната съдебна практика правният интерес на жалбоподателя трябва да съществува с оглед на предмета жалбата към момента на подаването ѝ, тъй като в противен случай същата би била недопустима. Освен това интересът на жалбоподателя да получи удовлетворение на исканията си трябва да продължава да съществува до обявяването на съдебното решение, тъй като иначе няма да има основание за постановяване на съдебно решение по същество (вж. в този смисъл Решение на Съда от 16 декември 1963 г. по дело *Forges de Clabecq*/Върховен орган, 14/63, Recueil, стр. 719, 748 и Решение на Съда от 7 юни 2007 г. по дело *Wunenburger*/Комисия, C-362/05 P, Сборник, стр. I-4333, точка 42).

- 130 Съгласно постоянната съдебна практика също така основанийето за постановяване на решение по същество по искане за отмяна по съдебен ред отпада, когато жалбоподателят загуби интереса си от отмяната на обжалвания акт по съдебен ред поради събитие, което е настъпило в хода на производството и в резултат на това отмяната на този акт вече не може сама по себе си да породи правни последици (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 9 септември 2011 г. по дело Dow AgroSciences и др./Комисия, T-475/07, Сборник, стр. II-5937, точка 67 и цитираната съдебна практика).
- 131 При все това жалбоподателят основателно изтъква, че по принцип продължава да има интерес от отмяна по съдебен ред на даден акт, отменен от издалия го орган, доколкото в последния случай отмяната не поражда същите правни последици, както евентуалната отмяна от Общия съд. Всъщност отмяната на акт на институция от издалия го орган не представлява признаване на неговата незаконосъобразност и има действие *ex tunc*, докато отмяната по съдебен ред има действие *ex tunc* (вж. Решение Dow AgroSciences и др./Комисия, точка 130 по-горе, точка 68 и цитираната съдебна практика).
- 132 Нещо повече, при отмяната на даден акт по съдебен ред издалата го институция е длъжна да предприеме необходимите мерки за изпълнение на съдебното решение. Тези мерки се отнасят в частност до заличаване на последиците от установената в отменителното решение незаконосъобразност. Така съответната институция може да бъде задължена да възстанови по подходящ начин предишното положение на жалбоподателя или да избегне приемането на идентичен акт (вж. Решение по дело Dow AgroSciences и др./Комисия, точка 130 по-горе, точка 69 и цитираната съдебна практика).
- 133 Както бе посочено в точка 59 по-горе, обжалваното решение, а следователно и всички условия, на които то е подчинено, са отменени с окончателното решение от 2011 г. Независимо от това обжалваното решение не е било оттеглено от Комисията. Следователно то продължава да поражда правни последици по отношение на жалбоподателите за периода от влизането му в сила до неговата отмяна от издаващия го орган (12 май 2009 г.—20 декември 2011 г.). По-специално, както основателно изтъква жалбоподателят, през този период обжалваното решение му възлага задължението да се откаже от участието си в капитала на WestLB. Ето защо отмяната на обжалваното решение по съдебен ред може сама по себе си да породи определени последици в правното положение на жалбоподателя, поради което той запазва правния си интерес (вж. в този смисъл Решение по дело Dow AgroSciences и др./Комисия, точка 130 по-горе, точка 70).
- 134 Комисията излага по същество два аргумента, с които цели да оспори този извод.
- 135 Комисията подчертава, първо, че задължението за продажба не било изпълнено, защото било трудно да се намери купувач за WestLB, и вече не фигурирало в плана за ликвидация, като жалбоподателят дори станал съсобственик на Helaba, а по този начин и на Verbundbank. Според Комисията от това следвало, че евентуалната съдебна отмяна на обжалваното решение не би променила правното положение на жалбоподателя, що се отнася до задължението за продажба. Тъй като обаче жалбата не била допустима в частта ѝ относно това задължение, жалбоподателят не би могъл да получи каквото и да е предимство в това отношение, ако същата би била уважена.
- 136 Във връзка с това следва да се отбележи, че жалбоподателят е обвързан със задължението за продажба за период от повече от две години. Безспорно посоченото задължение не е изпълнено на практика. При все това жалбоподателят е запазил правния си интерес да иска отмяната на обжалваното решение по съдебен ред, доколкото в него е предвидено посоченото задължение.

- 137 В действителност жалбоподател може да запази правния си интерес от отмяна по съдебен ред на неизпълнен акт, който го засяга пряко, за да може съдът на Съюза да установи, че спрямо него е допусната незаконосъобразност, така че подобна констатация да може да послужи като основа на евентуален иск за обезщетение, с което се цели да бъдат поправени по подходящ начин вредите, настъпили в резултат на обжалвания акт (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 18 март 2009 г. по дело Shanghai Excell M&E Enterprise и Shanghai Adeptech Precision/Съвет, T-299/05, Сборник, стр. II-565, точка 53 и цитираната съдебна практика).
- 138 Такъв е и настоящият случай, тъй като жалбоподателят е направил разходи във връзка с продажбата на участието си в капитала на WestLB, независимо че в крайна сметка продажбата не се е състояла. Противно на твърденията на Комисията, от една страна, тези разходи следват в достатъчно пряка степен от обжалваното решение, а от друга страна, независимо от различните решения, взети по отношение на WestLB поради финансовата криза, не е налице никаква причина, въз основа на която да се счита, че би било невъзможно да се идентифицира по разумен начин частта от направените от жалбоподателя разходи в резултат на усилията да бъде осъществена продажбата, които жалбоподателят е бил длъжен да положи.
- 139 В този контекст жалбоподателят запазва интереса си от установяването на частичната незаконосъобразност на обжалваното решение, тъй като, от една страна, това установяване би обвързало съда на Съюза с оглед на евентуалния иск за обезщетение, а от друга страна, би могло да служи като основа за евентуално извънсъдебно споразумение между Комисията и жалбоподателя с цел да се поправят вредите, които последният твърди, че е понесъл (вж. в този смисъл Решение по дело Shanghai Excell M&E Enterprise и Shanghai Adeptech Precision/Съвет, точка 137 по-горе, точка 55 и цитираната съдебна практика).
- 140 Освен това, ако се приеме доводът на Комисията, би следвало да се признае, че приетите от институциите актове, които са отменени от издалите ги органи, след като срещу тях е подадена жалба за отмяна, но преди Общият съд да може да се произнесе със съответно решение, не подлежат на никакъв съдебен контрол, ако не са били изпълнени. Следва обаче да се приеме, че подобно положение би било несъвместимо с духа на член 263 ДФЕС, по силата на който съдът на Съюза осъществява контрол относно законосъобразността на актовете, приети съвместно от Европейския парламент и Съвета, на актовете на Съвета, на Комисията и на Европейската централна банка (ЕЦБ), с изключение на препоръките и становищата, както и на актовете на Европейския парламент, предназначени да произведат правно действие по отношение на трети страни. Всъщност, тъй като Европейският съюз е правна общност, нито актовете на неговите държави членки, нито актовете на неговите институции са освободени от контрол за съответствие с Договора, който е основна конституционна харта, и с произтичащото от него право (вж. в този смисъл Решение по дело Shanghai Excell M&E Enterprise и Shanghai Adeptech Precision/Съвет, точка 137 по-горе, точки 56 и 57).
- 141 Поради тази причина следва да бъде отхвърлен първият довод, представен от Комисията в опита ѝ да оспори извода, че жалбоподателят е запазил правния си интерес.
- 142 Комисията изтъква, на второ място, че жалбоподателят повече няма правен интерес по отношение на обжалваното решение, доколкото всички неблагоприятни правни последици от това решение, които биха могли да дадат отражение върху правното му положение, се причинявали също така и от окончателното решение от 2011 г.
- 143 Във връзка с това е достатъчно да се установи, че — довод, поддържан от Комисията — окончателното решение от 2011 г. не причинява всички посочени в предходната точка неблагоприятни последици. Така това решение не възлага на жалбоподателя задължение за продажба и следователно му позволява да запази по принцип всякакъв вид участия в дейностите, отделени от WestLB.

- 144 Следователно трябва да бъде отхвърлен и вторият изложен от Комисията довод, с който тя се стреми да оспори извода, че жалбоподателят е запазил правния си интерес.
- 145 С оглед на изложените по-горе съображения следва да се заключи, че жалбоподателят продължават да имат правен интерес. Следователно трябва да бъде отхвърлено искането на Комисията да се приеме, че липсва основание за произнасяне по същество.
- 146 Поради тази причина не е необходимо да се разглежда искането за изменение на изложените основания и на направените искания след приемането на окончателното решение от 2011 г., което жалбоподателят прави, в случай че Общият съд прецени, че жалбата срещу обжалваното решение е останала без предмет.

2. По съществуването на спора

Предварителни бележки

- 147 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага осем основания. Първото от тези основания е изведено от нарушение на принципа на колегиалност, второто, от нарушение на член 87, параграф 1 ЕО, тъй като не е разгледано причиненото от оспорваната гаранция нарушение на конкуренцията, третото, от нарушение на член 87, параграф 3, буква б) ЕО, четвъртото, от нарушение на принципа на пропорционалност, петото, от нарушение на принципа на равно третиране, шестото, от нарушение на член 295 ЕО, седмото, от нарушение на член 7, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член [88] от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41), и осмото, от неизпълнение на задължението за мотивиране.
- 148 Комисията оспорва основателността на всички тези основания.
- 149 Както бе посочено в точка 122 по-горе, изложените от жалбоподателя основания са допустими единствено доколкото с тях се цели да се докаже незаконосъобразността на включването в приложението към обжалваното решение на задължението за продажба.
- 150 Жалбоподателят се позовава на незаконосъобразността на това включване в четвъртото, петото, шестото, седмото и осмото от изложените основания. Независимо от това, в рамките на същите основания той излага и доводи относно законосъобразността на останалите предвидени в приложението към обжалваното решение условия. Тъй като тези доводи са недопустими, следва поначало да бъдат отхвърлени.
- 151 Освен това следва да се отбележи, че задължението за продажба не би могло законосъобразно да бъде част от приложението към обжалваното решение, ако това решение е прието в нарушение било на принципа на колегиалност, било на член 87, параграф 3, буква б) ЕО, било на член 87, параграф 1 ЕО и на задължението за мотивиране, що се отнася до обстоятелството, че оспорваната гаранция засяга конкуренцията — това се изтъква от жалбоподателя в рамките на първите три основания. Следователно трябва да се счита, че тези основания са също така допустими и следва да бъдат разгледани.
- 152 Ето защо следва да се разгледа:
- първо — първото основание, изведено от нарушение на принципа на колегиалност,
 - второ — третото основание, изведено от нарушение на член 87, параграф 3, буква б) ЕО,

- трето — второто основание, изведено от нарушение на член 87, параграф 1 ЕО,
- четвърто — третото правно основание, изведено от неизпълнение на задължението за мотивиране,
- и пето — четвъртото, петото, шестото и седмото основание, изведени от нарушение съответно на принципа на равно третиране, на член 295 ЕО и на член 7, параграф 4 от Регламент № 659/1999.

153 Накрая, в рамките на второто основание следва да се разгледат някои от изложените в осмото основание доводи относно липсата на достатъчно мотиви в обжалваното решение, доколкото се отнасят до евентуалните последици върху конкуренцията вследствие на оспорваната гаранция.

По първото основание, изведено от нарушение на принципа на колегиалност

154 Жалбоподателят изтъква в подадената жалба, че обжалваното решение не е прието от колегиума на членовете на Комисията, а единствено от члена на Комисията, който към момента на настъпването на фактите е натоварен с въпросите на конкуренцията — г-жа N. Kroes, а това съставлявало нарушение на принципа на колегиалност, който следва от член 219 ЕО и от член 1 от Процедурния правилник на Комисията (С (2000) 3614) (ОВ L 308, 2000 г., стр. 26; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 2, стр. 216).

155 Въпреки това, както основателно посочва Комисията, видно от докладна записка на директора на канцеларията на генералния секретариат на Комисията от 12 май 2009 г., в която е отразено приемането на някои решения на Комисията от същия ден (SEC 2009 663/2002), обжалваното решение е било прието чрез писмена процедура от колегиума на членовете на Комисията, а не от г-жа Kroes.

156 В представената реплика жалбоподателят приема, че посочената в предходната точка докладна записка на директора на канцеларията на генералния секретариат на Комисията съставлява доказателство, че обжалваното решение е прието чрез писмена процедура. При все това жалбоподателят поддържа изтъкнатото основание и излага две нови твърдения (наричани по-нататък „новите твърдения“).

157 Жалбоподателят посочва на първо място, че писмената процедура „отнема обичайно пет дни“. Въпреки това Комисията изпратила на WestLB текста на обжалваното решение на немски език на 6 май 2009 г. Според жалбоподателя от две писма на Комисията от 6 и от 7 май 2009 г. следва, че текстът на това решение е преработен на 7 май 2009 г. Жалбоподателят изтъква, че поради това не може да разбере „кой текст е приет [чрез писмена процедура] и в кой момент е извършено това“. Жалбоподателят иска Комисията „представи необходимите разяснения“ във връзка с това.

158 На второ място жалбоподателят изтъква, че „представеното доказателство, че е проведена писмена процедура не обяснявало [...] причината защо решение, което би трябвало да бъде представено [...] на заседанието на Комисията на 13 май 2009 г., е било бързо изтеглено с един ден“. Жалбоподателят посочва, че видно от писмо, изпратено от германското министерство на икономиката на 11 май 2009 г., Комисията решава да направи тази промяна, „за да облекчи работата през натоварената сряда, когато трябва да бъдат приети много решения“. От това жалбоподателят прави извод, че е било предвидено обжалваното решение да бъде прието на заседанието на 13 май 2009 г., а не чрез писмена процедура. Освен това жалбоподателят посочва, че тази процедура е предназначена единствено за приемането на решения във връзка с текущото управление. Следователно било изключено използването ѝ за приемането на решение, съдържащо задължение за продажба.

- 159 Комисията посочва, че изложените нови твърдения са недопустими, по този начин се представяли нови основания едва с репликата. При всички положения тези твърдения били явно неоснователни.
- 160 От разпоредбите на член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник във връзка с член 48, параграф 2 от същия правилник следва, че исковата молба или жалбата трябва да съдържа информация относно предмета на спора и кратко изложение на изтъкнатите основания, като в хода на производството не може да се въвеждат нови основания, освен ако те не почиват върху правни или фактически обстоятелства, установени по време на производството (Решение на Общия съд от 8 март 2007 г. по дело France Télécom/Комисия, T-340/04, Сборник, стр. II-573, точка 164).
- 161 Въпреки това трябва да се обяви за допустимо основание, което представлява допълнение към основание, което е изложено преди това пряко или имплицитно в исковата молба или жалбата и което е в тясна връзка с последното (Решение на Общия съд от 19 септември 2000 г. по дело Dürbeck/Комисия, T-252/97, Recueil, стр. II-3031, точка 39 и Решение на Общия съд от 10 април 2003 г. по дело Travelex Global and Financial Services и Interpayment Services/Комисия, T-195/00, Recueil, стр. II-1677, точка 34).
- 162 Жалбоподателят повече не оспорва обжалваното решение с мотива, че не било прието от колегиума на членовете на Комисията, каквото становище застъпва в жалбата. Въпреки това с новите твърдения той продължава да поддържа тезата, че обжалваното решение не е било наистина и валидно прието от колегиума на членовете на Комисията. Ето защо следва да се счита, че съществува достатъчна връзка между първоначално изложеното основание и новите твърдения, поради което последните са допустими.
- 163 Следователно е необходимо новите твърдения да бъдат разгледани по същество.
- 164 С първото от новите твърдения жалбоподателят по същество изтъква, че от една страна, окончателната версия на обжалваното решение не е предоставена своевременно на членовете на Комисията, и от друга страна, че Комисията е трябвало да докаже, че окончателната версия на обжалваното решение действително е била прието чрез писмена процедура.
- 165 Що се отнася до първия въпрос, следва да се отбележи, че жалбоподателят изтъква единствено че писмената процедура „отнема обичайно пет дни“ и че до 7 май 2009 г. Комисията била преработила текста на обжалваното решение. При все това член 12 от процедурния правилник на Комисията, предвиждащ възможността последната да приема предложения, направени от един или от няколко нейни членове, чрез писмена процедура, не определя срок, в който членовете на Комисията да представят текста на съответното предложение, преди то да бъде прието. Съгласно втора алинея от тази разпоредба „[...] текстът на предложението се предоставя в писмен вид на всички членове на Комисията [...], със съответно определения срок за изразяване на резерви или за евентуални изменения на предложението“.
- 166 Освен това следва да се има предвид, че Комисията посочва в своята дуплика, без това да бъде оспорено от жалбоподателя, че внесените промени в текста представляват единствено минимални поправки в текста на решението на немски език за съответствието му с текста на решението на използвания работен език при съставянето му, тоест на английски.
- 167 Следователно трябва да бъде отхвърлено твърдението, че обжалваното решение било прието след предоставяне на членовете на Комисията на твърде кратък срок за неговото разглеждане.

- 168 Що се отнася до втория въпрос, е достатъчно да се посочи, че Комисията вече е уточнила, че обжалваното решение в окончателната му версия било прието чрез писмена процедура на 12 май 2009 г. Това се потвърждава от посочената в точка 155 по-горе докладна записка на директора на канцеларията на генералния секретариат на Комисията и не се оспорва от жалбоподателя.
- 169 Ето защо първото от изложените нови твърдения следва да бъде отхвърлено като неоснователно.
- 170 С второто от изложените нови твърдения жалбоподателят по същество изтъква, че писмената процедура не следвало да бъде използвана за приемане на обжалваното решение, тъй като тази процедура била запазена за приемането на решения във връзка с текущото управление.
- 171 В това отношение е достатъчно да се сравни, от една страна, текстът на членове 13 и 14 от вътрешния правилник на Комисията, съгласно които решенията, приети по процедурата съответно на оправомощаване или на делегиране, са запазени за приемане на управленски или административни мерки, с текста на член 12 от посочения правилник, който не съдържа подобно ограничение по отношение на писмената процедура, от друга страна.
- 172 Противно на изложеното от жалбоподателя, този извод не се опровергава от обяснителната бележка към процедурния правилник на Комисията, публикувана на уебсайта на последната и представена от жалбоподателя като приложение към направената реплика. Както основателно изтъква Комисията, тази обяснителна бележка няма обвързваща юридическа сила, както следва и от самия ѝ текст. Освен това в тази обяснителна бележка се посочва, че „[писмената процедура, процедурата на оправомощаване и процедурата на делегиране] са предназначени в повечето случаи да облекчат колегиума при приемането на решения относно текущото управление и не е необходимо да бъдат подлагани на обсъждане“, като това по никакъв начин не означава, че писмената процедура е изключена при приемането на решения относно текущото управление.
- 173 От гореизложеното следва, че второто от новите твърдения е също неоснователно.
- 174 Ето защо настоящото основание трябва да бъде отхвърлено.

По третото основание, изведено от нарушение на член 87, параграф 3, буква б) ЕО

- 175 Жалбоподателят припомня, че Комисията е разрешила предоставянето на оспорваната гаранция в полза на WestLB на основание член 87, параграф 3, буква б) ЕО, и твърди, че Комисията е допуснала грешка при прилагането на тази разпоредба.
- 176 Жалбоподателят излага редица доводи във връзка с това, които могат да бъдат обособени в две части на разглежданото основание, като първата от тях е основна, а втората — представена при условията на субсидиарност. Тези части от третото основание са изведени съответно от обстоятелството, че Комисията приела погрешно, че целта на член 87, параграф 3, буква б) ЕО можела да бъде приравнена на тази на член 87, параграф 3, буква в) ЕО и на целта, преследвана с Насоките за оздравяване и реструктуриране, както и от обстоятелството, че с обжалваното решение Комисията наложила погрешно по-строги условия, отколкото тези, които е можело да бъдат поставяни при прилагането на насоките във връзка с член 87, параграф 3, буква в) ЕО.

По първата част от третото основание, представена като основна и изведена от обстоятелството, че Комисията погрешно приела, че целта на член 87, параграф 3, буква б) ЕО може да бъде приравнена на тази на член 87, параграф 3, буква в) ЕО и на целта, преследвана с Насоките за оздравяване и реструктуриране

177 Според жалбоподателят при проверката на съвместимостта на оспорваната гаранция с общия пазар на основание член 87, параграф 3, буква б) ЕО Комисията е приела, че целта на тази разпоредба може да бъде приравнена, от една страна, на целта на член 87, параграф 3, буква в) ЕО, и от друга страна, на целта, преследвана с Насоките за оздравяване и реструктуриране. Това съставлявало сериозна грешка в преценката.

178 В подкрепа на тази част от основаниято жалбоподателят представя по същество две оплаквания, които Комисията оспорва. Първото основание е изведено от обстоятелството, че целта да се преодолеят сериозни затруднения в икономиката на държава членка е винаги в съответствие с общия интерес. Второто оплакване е изведено от наличието на две грешки, допуснати от Комисията в обжалваното решение, съответно тъй като тя не се е съобразила с целта на член 87, параграф 3, буква б) ЕО, доколкото е разгледала съвместимостта на оспорваната гаранция с общия пазар в светлината на Насоките за оздравяване и реструктуриране, и защото във всички случаи не е обусловила разрешението на оспорваната гаранция от по-облекчени условия, отколкото тези, които е можело да се изискват въз основа на член 87, параграф 3, буква в) ЕО.

– По първото оплакване, изведено от обстоятелството, че целта да се преодолеят сериозни затруднения в икономиката на държава членка е винаги в съответствие с общия интерес

179 Жалбоподателят изтъква, че в посочения в Насоките за оздравяване и реструктуриране случай целта на член 87, параграф 3, буква в) ЕО е да бъде подпомогнато дадено предприятие в затруднение в определена стабилна икономическа среда. Поради наличието на такава среда, от една страна, помощите, които били в състояние да променят условията за търговия до степен, противоречаща на общия интерес, не можело да бъдат разрешени, а от друга страна, Комисията трябвало да гарантира, че разрешените помощи са с минимални последици за конкуренцията. За разлика от това целта на член 87, параграф 3, буква б) ЕО била преодоляването на затруднения в икономиката като цяло. Това винаги би съответствало на общия интерес, а би представлявало и незаменимо условие за съществуването на жизнеспособна конкуренция. От това жалбоподателят заключава, че разрешаването на помощ, попадаща в обхвата на тази разпоредба, не можело да бъде подчинявано на изпълнението на условия, целящи защита на конкуренцията.

180 По този въпрос следва да се отбележи преди всичко, че в обжалваното решение Комисията приема, че целта на оспорваната гаранция е да позволи реструктурирането на WestLB, което поради същественото значение на последната за цялата система било необходимо, за да се преодолеят сериозните затруднения в германската икономика вследствие на голямата финансова криза — обстоятелство, което жалбоподателят не оспорва.

181 Освен това, доколкото за настоящото оплакване би могло да се приеме за важно, че след като е констатирала целта на оспорваната гаранция — да бъдат преодолените затрудненията в германската икономика — Комисията е била длъжна да приеме, че тази гаранция е съвместима с общия пазар, и не е можела да подчинява разрешаването ѝ на определени условия, следва да се отбележи преди всичко, че съгласно текста на член 87, параграф 3, буква б) ЕО, когато установи, както в конкретния случай, че дадена държавна помощ е предназначена да способства преодоляването на сериозни затруднения в икономиката на държава членка, Комисията не е задължена само поради наличието на това обстоятелство да счита, че тази помощ е съвместима с общия пазар.

- 182 В действителност, за разлика от помощите, обхванати от изключенията от общата забрана на държавните помощи, предвидени в член 87, параграф 2 ЕО, които съгласно тази разпоредба „се“ считат за съвместими с общия пазар, член 87, параграф 3 ЕО предвижда, че определени категории помощи, сред които са и помощите, предназначени да подпомагат преодоляването на затруднения в икономиката на дадена държава членка, „могат“ да бъдат считани за съвместими с този пазар.
- 183 Освен това съгласно постоянната съдебна практика член 87, параграф 3 ЕО предоставя на Комисията оперативна самостоятелност, чието упражняване включва оценки от икономическо и социално естество, които трябва да бъдат извършвани в общностен контекст (Решение от 17 септември 1980 г. по дело Philip Morris/Комисия, 730/79, Recueil, стр. 2671, точка 24, Решение от 24 февруари 1987 г. по дело Deufil/Комисия, 310/85, Recueil, стр. 901, точка 18 и Решение от 14 януари 1997 г. по дело Испания/Комисия, C-169/95, Recueil, стр. I-135, точка 18).
- 184 Следователно подчертаното от жалбоподателя различие във формулировката между, от една страна, член 87, параграф 3, буква в) ЕО, който позволява разрешаването на определени помощи, при условие че те „не променят условията за търговия до степен, противоречаща на общия интерес“, и член 87, параграф 3, буква б) ЕО, от друга страна, който не предвижда подобно условие, не би следвало да води до заключението, че Комисията не може да оцени въздействието, което разрешена въз основата на последната разпоредба помощ може да окаже върху съответния или върху съответните пазари в целия Съюз (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 6 юли 1995 г. по дело АТЕС и др./Комисия, T-447/93-T-449/93, Recueil, стр. II-1971, точки 138—143; по аналогия вж. също Решение по дело Испания/Комисия, точка 183 по-горе, точка 17).
- 185 Накрая, правомощията на Комисията по член 88, параграф 2, първа алинея ЕО да реши, че дадена помощ, несъвместима с условията по член 87 ЕО, следва да бъде „изменена“ по необходимост, предполага, че съответното решение, с което се разрешава помощта на основание член 87, параграф 3, буква в) ЕО, може да бъде обвързано от условия, чиято цел е да се гарантира, че помощта не променя условията за търговия до степен, която противоречи на общия интерес (Решение на Общия съд от 13 септември 1995 г. по дело TWD/Комисия, T-244/93 и T-486/93, Recueil, стр. II-2265, точки 53—55).
- 186 Поради това следва да се установи, че член 87, параграф 3, буква б) ЕО не пречатства Комисията да подчини разрешаването на оспорваната гаранция на изпълнението на определени условия.
- 187 Що се отнася до въпроса дали условията могат да имат за цел да поправят последиците върху конкуренцията от разрешената помощ, е достатъчно да се посочи, че от точки 68 и 69 от обжалваното решение, които се отнасят до задължението за продажба, както и от мястото им в раздела от обжалваното решение, в който се разглеждат предвидените с окончателния план за реструктуриране мерки, позволяващи да се гарантира жизнеспособността на WestLB в дългосрочен план, следва, че разрешаването на оспорваната гаранция не било обусловено от изпълнението на задължението за продажба, за да може по този начин да се минимизира въздействието върху конкуренцията, но и да се осигури жизнеспособността на WestLB.
- 188 Поради това първото оплакване трябва да бъде отхвърлено.

– По второто оплакване, изведено от наличието на две грешки, допуснати от Комисията в обжалваното решение, съответно тъй като тя не се е съобразила с целта на член 87, параграф 3, буква б) ЕО, доколкото е разгледала съвместимостта на оспорваната гаранция с общия пазар в светлината на Насоките за оздравяване и реструктуриране, и защото не е подчинила разрешаването на оспорваната гаранция във всички случаи на условия, по-облекчени от тези, които е можело да се изискват въз основа на член 87, параграф 3, буква в) ЕО

- 189 Жалбоподателят изтъква, че от една страна, Комисията не е съобразила целта на член 87, параграф 3, буква б) ЕО, защото разглеждала съвместимостта на оспорваната гаранция с общия пазар в светлината на Насоките за оздравяване и реструктуриране, въпреки че била приела, че тази гаранция може да спомогне за преодоляването на сериозните затруднения на германската икономика. От друга страна, жалбоподателят изтъква, че разрешаването на помощ на основание член 87, параграф 3, буква б) ЕО трябвало във всички случаи да бъде подчинено на по-облекчени условия, отколкото разрешаването на помощ на основание член 87, параграф 3, буква в) ЕО.
- 190 По този въпрос следва да се припомни, както бе изтъкнато в точка 183 по-горе, че съгласно постоянната съдебна практика Комисията разполага с широка свобода на преценка относно член 87, параграф 3 ЕО. Упражняваният от съда на Съюза контрол трябва следователно да се сведе до проверка дали са спазени процесуалните правила и задължението за мотивиране, както и дали фактите са установени точно и дали не е налице явна грешка в преценката или злоупотреба с власт. Съдът на Съюза не трябва да заменя със своя икономическата преценка, направена от Комисията (вж. Решение на Общия съд от 11 юли 2002 г. по дело HANSA/Комисия, T-152/99, Recueil, стр. II-3049, точка 48 и цитираната съдебна практика).
- 191 В рамките на тази широка свобода на преценка Комисията, от една страна, основателно е приела критериите, които намира за най-подходящи, за да може въз основа на тях да прецени дали дадена помощ може да се счита за съвместима с общия пазар, доколкото тези критерии са релевантни с оглед на член 3, буква ж) ЕО и с оглед на член 87 ЕО, както и, от друга страна, с основание е уточнила тези критерии в насоките в съответствие с Договора. Комисията приема тези насоки, след като упражнява своята свобода на преценка, а това е единствено самоограничение на тази свобода с оглед на спазването на принципа на равно третиране. Когато Комисията преценява индивидуална помощ в светлината на приетите от нея преди това насоки, не трябва да се счита, че тя превишава границите на своята свобода на преценка или че се отказва от нея. От една страна, тя запазва правомощието си да отменя или да изменя насоките, ако обстоятелствата налагат това. От друга страна, тези насоки се отнасят до определен сектор и в основата им е стремежът да се следва определена от Комисията политика (вж. в този смисъл Решение по дело Vlaams Gewest/Комисия, точка 83 по-горе, точка 89).
- 192 Във връзка с това следва да се отбележи, на първо място, че преди да приеме обжалваното решение, Комисията е информирала държавите членки за указанията, които възнамерявала да приложи въз основа на предоставените ѝ с член 87 ЕО и сл. правомощия, по отношение на помощите, предоставени в полза на финансовите институции вследствие на финансовата криза. Именно такъв е и предметът на Съобщението относно взетите мерки вследствие на финансовата криза, на което Комисията се позовава в точка 63 от обжалваното решение.
- 193 От точка 10 от това съобщение следва, че съвместимостта, на основание на член 87, параграф 3, буква б) ЕО, с общия пазар на мерките, приети от държавите членки вследствие на финансовата криза, следва да се оценява в светлината на прогласените в Насоките за оздравяване и реструктуриране общи принципи, независимо че „при сегашните обстоятелства“ би могло да се обоснове одобряването на някои извънредни мерки. Следователно, като прилага Насоките за оздравяване и реструктуриране в обжалваното решение, Комисията се е съобразила със самоограничението на своята свобода на преценка, което предварително си е наложила.

- 194 На второ място, следва да се отбележи, че жалбоподателят не е представил никакви аргументи, с които да може да докаже, че посочените в Насоките за оздравяване и реструктуриране критерии, които към момента на приемане на обжалваното решение Комисията е сметнала за най-подходящи да приложи при преценката дали отпуснатите помощи вследствие на финансовата криза могат да бъдат считани за съвместими с общия пазар, не били релевантни с оглед на член 3, буква ж) ЕО и на член 87 ЕО — по отношение на помощите, смятани за необходими да подпомогнат преодоляването на сериозни затруднения в икономиката на дадена държава членка.
- 195 Освен това посочените насоки могат да се считат за принципно подходящи, за да се прецени съвместимостта на тези помощи с общия пазар, и по-специално ако бенефициенти на помощите, какъвто е настоящият случай, са банки със съществено значение за цялата система, чиято икономическа жизнеспособност е увредена до такава степен, че се застрашава тяхното съществуване.
- 196 Така, от една страна, обстоятелството, че подобна помощ би била необходима за преодоляване на сериозни затруднения на дадена икономика, не означава, че същата помощ не може да бъде смятана за помощ в полза на предприятие в затруднено положение по смисъла на точка 9 от Насоките за оздравяване и реструктуриране, съгласно която такава е предприятието, което, било чрез свои собствени ресурси или чрез средства, които може да получи от своите собственици и акционери или кредитори, е неспособно да се справи със загуби, които без външна намеса от страна на публичните власти почти сигурно го обричат да се оттегли от бизнеса в краткосрочен или в средносрочен план. По принцип банка, чиято икономическа жизнеспособност е увредена до такава степен, че да застрашава нейното съществуване, може да бъде считана за предприятие в затруднено положение.
- 197 От друга страна, за да може определена помощ за реструктуриране да се счита за съвместима с общия пазар, Насоките за оздравяване и реструктуриране изискват, първо, бенефициентът да се съобрази с определен план за реструктуриране, който в рамките на разумен срок да му позволи да възстанови жизнеспособността си в дългосрочен план, второ, помощта да е съпроводена от мерки, предназначени да предотвратят прекомерното нарушаване на конкуренцията, и трето, помощта да бъде сведена до стриктния минимум на разходите по реструктурирането (съответно параграфи 35—37, 38—42 и 43—45 от посочените насоки). Комисията обаче е в правото си да изисква разрешаването на помощите, предоставени вследствие на финансовата криза на банките със съществено значение за цялата система, да бъде подчинено на изпълнението на тези условия дори и в случай че разглежданата помощ е предназначена да способства преодоляването на сериозни затруднения в икономиката на дадена държава членка.
- 198 Що се отнася преди всичко до изискването за представяне на план за реструктуриране, позволяващ в определен разумен срок да се възстанови жизнеспособността на тези банки в дългосрочен план, Комисията по принцип има основания да счита, че реструктурирането на дадена банка със съществено значение за цялата система, чиято жизнеспособност не е гарантирана, не може да допринесе за трайното преодоляване на затруднения за икономиката на съответната държава членка вследствие на финансовите затруднения, които изпитва тази банка или целият финансов сектор. В действителност тази банка трудно би могла да продължи да упражнява нормално своята дейност, защото отношенията ѝ с нейните клиенти, кредитори и партньори биха били негативно засегнати от несигурността дали тя ще продължи да осъществява своята дейност и от нестабилното ѝ финансово положение. С оглед на значимостта на тази банка за цялата система обстоятелството, че тя е в невъзможност да упражнява нормално тази дейност, може да има негативни последици за националната финансова система в нейната цялост, които могат да се разпрострат върху цялата икономика.

- 199 Що се отнася освен това до изискването помощта да бъде съпроводена с мерки, предназначени да предотвратят прекомерното нарушаване на конкуренцията, в рамките на оценката на последиците, които дадена помощ има за съответния или съответните пазари, и в частност във връзка с оценката на нейното въздействие върху условията за търговия, която Комисията следва да извърши, когато прилага член 87, параграф 3, буква б) ЕО, следва да се припомни, че тя може да държи сметка за предвидимите последици от помощта за междуобщностната търговия (вж. в този смисъл Решение по дело АТЕС и др./Комисия, точка 184 по-горе, точки 138—143). Поради това следва да се приеме, че Комисията може да подчини дадена помощ за реструктуриране на спазването на определени условия, чиято цел е да се минимизира въздействието на тази помощ върху конкуренцията.
- 200 Накрая, що се отнася до изискването помощта да бъде сведена до стриктния минимум на разходите по реструктурирането, следва да се отбележи, че в качеството си на въвеждаща изключения разпоредба член 87, параграф 3, буква б) ЕО подлежи на ограничително тълкуване (Решение от 30 септември 2003 г. по дело Freistaat Sachsen и др./Комисия, С-57/00 Р и С-61/00 Р, Recueil, стр. I-9975, точка 98). Ето защо не следва да се смята, че Комисията нарушава тази разпоредба, като решава да разреши единствено помощите, сведени до стриктния минимум, който е необходим, за да се гарантира реструктурирането на бенефициента, като с последното се позволи той да развие в достатъчна степен дейността си с цел да се преодолеят сериозните затруднения на икономиката.
- 201 На трето място следва да се отбележи, че Насоките за оздравяване и реструктуриране предвиждат някои специфични критерии, които да бъдат прилагани в банковия сектор (вж. параграф 6 от Съобщението относно взетите мерки вследствие на финансовата криза и бележката под линия към параграф 25, буква а) от Насоките за оздравяване и реструктуриране).
- 202 С оглед на всичко гореизложено следва да се приеме, че към момента на приемане на обжалваното решение Комисията е имала основание да приложи член 87, параграф 3, буква б) ЕО в светлината на Насоките за оздравяване и реструктуриране при разглеждането на съвместимостта на помощите за реструктуриране, предоставени в полза на банките в затруднено положение, които са от съществено значение за цялата система.
- 203 Поради това, за да се провери дали в конкретния случай Комисията е можела да приложи Насоките за оздравяване и реструктуриране, следва да се прецени, от една страна, дали тя е можела да приеме, че WestLB е била банка в затруднено положение, която е от съществено значение за цялата система, а от друга страна, дали тази банка е била бенефициент на помощ за реструктуриране.
- 204 Във връзка с това е важно да се посочи преди всичко че страните по делото не спорят, че непосредствената цел на оспорваната гаранция е да се избегне негативното въздействие върху сумата на баланса на WestLB вследствие на обезценяването на пазарната стойност на портфейла на стойност 23 милиарда евро. Страните посочват по същество, че ако не била приета тази мярка или всяка друга мярка за подпомагане с равностоен ефект, WestLB би изпитала сериозни затруднения, които са в състояние да застрашат продължаването на нейната банкова дейност в краткосрочен план и дори да провокират нейното изчезване. Поради това Комисията можела да приеме, без по този начин да допусне грешка, че WestLB представлява предприятие в затруднено положение по смисъла на точка 9 от Насоките за оздравяване и реструктуриране — обстоятелство, което Комисията вече е отбелязала в точки 44 и 45 от временното решение и което освен това не е било оспорено нито от Федерална република Германия, нито от жалбоподателя.

- 205 Противно на твърдяното от жалбоподателя в съдебното заседание, обстоятелството, че оспорваната гаранция е предоставена от акционер на WestLB, не означава, че тази банка не може да бъде считана за предприятие в затруднено положение по смисъла на точка 9 от Насоките за оздравяване и реструктуриране.
- 206 Ако всъщност се приеме тезата на жалбоподателя, това би означавало да се препятства в систематично отношение квалификацията на редица публични предприятия като предприятия в затруднено положение. Ясно е обаче, че целта на точка 9 от Насоките за оздравяване и реструктуриране не е да изключи публичните предприятия от приложното си поле, а да отграничи публичните предприятия, които не са способни да осигурят продължаване на дейността си, без да им бъде предоставена държавна помощ, от тези, които могат да се квалифицират като предприятия, за които подобна помощ не е абсолютно необходима.
- 207 Поради това обстоятелството, че оспорваната гаранция е предоставена от акционер на WestLB, е без значение за отговора на въпроса дали последната може да бъде смятана за предприятие в затруднено положение. В това отношение от значение е единствено да се установи дали тази банка би могла да преодолее икономическите затруднения при отсъствието на публично подпомагане, което може да се квалифицира като държавна помощ, като този въпрос не е повдигнат от жалбоподателя.
- 208 Освен това е необходимо да се припомни, че самият жалбоподател отбелязва, че WestLB има съществено значение за цялата икономическа система на Германия.
- 209 Накрая следва да се отбележи, че жалбоподателят не оспорва обстоятелството, че създаването на saniраща структура може да се счита за реструктуриране на WestLB или че оспорваната гаранция може да се смята за помощ за реструктуриране.
- 210 При тези обстоятелства следва да се приеме, че съвместимостта с общия пазар на оспорваната гаранция може да бъде проверена в контекста на Насоките за оздравяване и реструктуриране.
- 211 Поради това, доколкото изложените от жалбоподателя доводи могат да се тълкуват в смисъл, че Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото при проверката на съвместимостта на оспорваната гаранция с общия пазар в контекста на тези насоки, тези доводи бe следвало да бъдат отхвърлени.
- 212 При всяко положение следва да се отбележи, че както основателно отбелязва Комисията, в обжалваното решение тя не се е ограничила само до проверка на съвместимостта на оспорваната гаранция с общия пазар в контекста на Насоките за оздравяване и реструктуриране. Видно от точки 63 и 76—79 от това решение, Комисията отказва да изиска от WestLB да осигури собствен принос от поне 50 % в разходите за реструктуриране, независимо че това минимално участие по принцип е предвидено в точка 44 от посочените насоки за реструктуриране на големите предприятия. Комисията приема, че ако се вземе предвид външният дълг на WestLB, за нея би било практически невъзможно да изпълни изискването за постигане на тази цел за собствен принос. Освен това Комисията отбелязва, че в контекста на финансова, която е и системна криза, би било неуместно да се изисква от WestLB точно определен по размер собствен принос.
- 213 Поради това, противно на твърдяното от жалбоподателя по същество, изборът на Комисията да разреши предоставянето на оспорваната гаранция в полза на WestLB на основание на предвиденото в член 87, параграф 3, буква б) ЕО изключение от забраната на държавните помощи има за последица обстоятелството, че в определени отношения разрешението е подчинено на условия, по-облекчени от нормално предвидените в Насоките за оздравяване и реструктуриране.

214 Следователно второто оплакване трябва също да бъде отхвърлено.

215 С оглед на всички гореизложени съображения настоящата част от третото основание следва да бъде отхвърлена.

По втората част от основанието, представена при условията на субсидиарност и изведена от обстоятелството, че с обжалваното решение Комисията наложила погрешно по-строги условия от тези, които е можело да бъдат поставяни при прилагането на Насоките за оздравяване и реструктуриране във връзка с член 87, параграф 3, буква в) ЕО

216 Жалбоподателят изтъква, че обжалваното решение би трябвало да бъде отменено, независимо дали следва да се приеме, че предвидените в член 87, параграф 3, букви б) и в) ЕО изключения са с една и съща цел, тъй като с това решение Комисията е наложила по-строги условия от тези, които е можела да наложи при прилагане на Насоките за оздравяване и реструктуриране. Във връзка с това жалбоподателят представя в сравнителна таблица някои решения относно помощите в полза на редица банки, приети от Комисията преди финансовата криза. Според жалбоподателя видно от тази таблица разрешаването на помощи, които имат за цел избягването на определени затруднения в икономиката, било подчинено на по-строги условия, отколкото разрешаването на помощи, чиято цел е избягването на фалити при условията на стабилна икономическа обстановка. Жалбоподателят посочва, че с изключение на казуса на WestLB в никой от посочените в таблицата случаи Комисията не е изисквала промяна на акционерната структура на съответния бенефициент.

217 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

218 Във връзка с това е необходимо да се посочи, първо, че за всяко от посочените решения в представената от жалбоподателя сравнителна таблица е отразено намаляването на сумата на баланса на бенефициента на съответната помощ, което Комисията поставя като условие за предоставянето на своето разрешение. Според жалбоподателя, от една страна, някои решения са приети на основание на член 87, параграф 3, буква б) ЕО, а други — на основание на член 87, параграф 3, буква в) ЕО, и от друга страна, във всеки от случаите Комисията е приложила Насоките за оздравяване и реструктуриране — обстоятелство, което последната не оспорва.

219 Въпреки това, както основателно отбелязва Комисията, тази таблица не позволява да се прецени нито фактическият и юридически контекст, в който са били отпуснати помощите, нито разсъжденията на Комисията във всеки отделен случай. Тази таблица също така не позволявала да се прецени нито дали останалите условия, на които Комисията подчинявала всяко разрешение, били по своето естество повече или по-малко строги, нито дали Комисията допускала изключения от прогласените в Насоките за оздравяване и реструктуриране принципи. Така например от съдържащата се в таблицата информация не следва, че Комисията не е изисквала собствен принос от WestLB в размер на поне 50 % от разходите за реструктуриране, въпреки че това обстоятелство трябвало да бъде взето предвид с оглед на преценката на обстоятелството дали условията, на които Комисията подчинявала разрешаването на оспорваната гаранция, са повече или по-малко строги. Следователно в настоящия случай е необходимо да се релативизира значението на изводите, направени от жалбоподателя въз основа на тази таблица.

220 Второ, що се отнася до задължението за продажба, жалбоподателят не обяснява по никакъв начин защо това условие следва да се счита за по-строго в сравнение с условията, които могат да бъдат поставяни на основание на Насоките за оздравяване и реструктуриране във връзка с член 87, параграф 3, буква в) ЕО.

- 221 При всяко положение естеството и значението на условията, с които може да бъде обвързано дадено решение, и които целят да осигурят жизнеспособността на бенефициента в дългосрочен план, зависят по необходимост от икономическата ситуация на съответния пазар или на съответните пазари, както и от икономическите затруднения, на които е изложен бенефициентът.
- 222 Както обаче основателно изтъква Комисията, когато помощта се предоставя на банка в контекста на сериозна финансовата криза, не е налице никакво основание тези условия да не бъдат по-строги в определени отношения. В действителност, ако пазарът е до голяма степен дестабилизиран, може освен това да се окаже необходимо да се намалят структурата и рисковият профил на дадено предприятие в затруднено положение, за да може да се гарантира, че то ще продължи да упражнява дейността си, без да може да се изключва възможността във връзка с това да се изиска промяна на акционерната му структура.
- 223 Предвид гореизложеното следва да се отхвърли настоящата част от третото основание.
- 224 Ето защо третото основание следва да се отхвърли изцяло.

По второто основание, изведено от нарушение на член 87, параграф 1 ЕО и от нарушаване на задължението за мотивиране, доколкото Комисията не е представила доказателство за последиците за конкуренцията от оспорваната гаранция, нито е изложила достатъчно съображения, поради които с тази гаранция се нарушавала конкуренцията

- 225 Жалбоподателят изтъква, че в обжалваното решение Комисията нито била доказала какви са последиците за конкуренцията от оспорваната гаранция, нито била изложила достатъчно съображения, поради които с тази гаранция се нарушавала конкуренцията. Поради това според жалбоподателя Комисията нарушила член 87, параграф 1 ЕО, както и задължението си за мотивиране.
- 226 В този контекст, още на този етап, е необходимо да се разгледа също така представеният от жалбоподателя довод в осмото основание, съгласно който „обжалваното решение не е мотивирано в достатъчно степен, тъй като то не посочва дали е допуснато и какво е естеството на евентуалното нарушаване на конкуренцията в резултат на [спорната гаранция] за финансов сектор, който се отличава със срив на пазара и с обстоятелството, че държавите членки са предоставили публични помощи в размер на 3 000 милиарда евро“.
- 227 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.
- 228 Необходимо е да се припомни, че член 87, параграф 1 ЕО забранява помощта, която засяга търговията между държавите членки и нарушава или заплашва да наруши конкуренцията. Въпреки това, както основателно отбелязва Комисията, при преценката на тези две условия тя е длъжна не да установи реално въздействие на помощите върху търговията между държавите членки и действително нарушаване на конкуренцията, а само да изследва дали тези помощи могат да засегнат тази търговия и да нарушат конкуренцията (Решение от 15 декември 2005 г. по дело Италия/Комисия, C-66/02, Recueil, стр. I-10901, точка 111).
- 229 Поради това обстоятелството, че в обжалваното решение Комисията не е представила доказателства за нарушаването на конкуренцията вследствие на оспорваната гаранция, не съставлява нито нарушение на член 87, параграф 1 ЕО, нито нарушение на задължението ѝ за мотивиране. Единствено релевантни са въпросите дали, от една страна, в това решение Комисията е посочила съображенията, поради които тази гаранция била в състояние да предизвика подобно нарушаване на конкуренцията, и от друга страна, в зависимост от конкретния случай, дали жалбоподателят е успял да докаже, че тези съображения са погрешни.

230 Първо следва да се разгледа първият от тези въпроси относно мотивите на обжалваното решение, а след това — вторият въпрос относно основателността на това решение.

По мотивите на обжалваното решение, що се отнася до последиците от оспорваната гаранция за конкуренцията

231 Съгласно постоянната съдебна практика изискваните от член 253 ЕО мотиви трябва да са съобразени с естеството на съответния акт и по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на институцията, която го издава, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол. Изискването за мотивиране следва да се преценява в зависимост от обстоятелствата по конкретния случай, по-специално в зависимост от съдържанието на акта, от естеството на изложените мотиви и от интереса, който адресатите или други лица, засегнати пряко и лично от акта, могат да имат от получаване на разяснения. Не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите на определен акт отговарят на изискванията на член 253 ЕО следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя (Решение на Съда от 2 април 1998 г. по дело Комисия/Sytraval и Brink's France, C-367/95 P, Recueil, стр. I-1719, точка 63, Решение от 30 септември 2003 г. по дело Германия/Комисия, C-301/96, Recueil, стр. I-9919, точка 87 и Решение от 22 юни 2004 г. по дело Португалия/Комисия, C-42/01, Recueil, стр. I-6079, точка 66).

232 Когато се прилага към квалифицирането на дадена мярка за помощ, посоченият по-горе принцип изисква да се посочат съображенията, поради които Комисията приема, че разглежданата мярка попада в приложното поле на член 87, параграф 1 ЕО. В това отношение дори в случаите, когато от обстоятелствата, при които е предоставена помощта, е видно, че тя може да засегне търговията между държавите членки и да наруши или да заплаши да наруши конкуренцията, Комисията трябва най-малкото да посочи тези обстоятелства в мотивите на решението си (Решение от 7 юни 1988 г. по дело Гърция/Комисия, 57/86, Recueil, стр. 2855, точка 15, Решение от 24 октомври 1996 г., Германия и др./Комисия, C-329/93, C-62/95 и C-63/95, Recueil, стр. I-5151, точка 52 и Решение от 19 септември 2000 г., Германия/Комисия, C-156/98, Recueil, стр. I-6857, точка 98).

233 Въпреки това, когато дадено решение в областта на държавните помощи е прието в добре известен за съответното правителство контекст и при положение че то продължава следваната в постоянната административна практика при приемането на сходни решения линия, в частност по отношение на това правителство, това решение може да бъде мотивирано кратко (вж. Определение на Съда от 21 януари 2010 г. по дело Iride и Iride Energia/Комисия, C-150/09 P, непубликувано в Сборника, точка 23 и цитираната съдебна практика).

234 Обжалваното решение не съдържа специални мотиви относно въпроса дали оспорваната гаранция може да наруши конкуренцията. В съображение 52 от това решение Комисията посочва следното:

„[Комисията отбелязва, че оспорваната гаранция] е продължение на помощта за оздравяване, предоставена от [акционерите]. Както Комисията заключи в[ъв временното] решение[...] от 30 април 2008 г., [оспорваната гаранция] представлява държавна помощ. [Федерална република] Германия не оспорва това“.

- 235 Поради това мотивите от обжалваното решение относно квалификацията на оспорваната гаранция като помощ по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО, а следователно по необходимост и мотивите относно въпроса дали тази гаранция може да наруши конкуренцията, препращат изцяло към мотивите, изложени във временното решение, както посочва самият жалбоподател.
- 236 Необходимо е да се провери преди всичко дали Комисията е можела да се ограничи да препрати към изложените във временното решение мотиви.
- 237 В това отношение е необходимо да се посочи, че в Определение по дело Iride и Iride Energia/Комисия, точка 233 по-горе, Съдът проверява дали са достатъчни мотивите, изложени в съответното решение (наричано по-нататък „Решението „Iride““), в което, що се отнася до квалификацията на дадена мярка като държавна помощ, Комисията се е ограничила да посочи, че тя „е констатирала, че разглежданата мярка трябва[ло] да се счита за държавна помощ“ (вж. Определение по дело Iride et Iride Energia/Комисия, точка 233 по-горе, в контекста на Решение на Общия съд от 11 февруари 2009 г. по дело Iride и Iride Energia/Комисия, T-25/07, Сборник, стр. II-245, точка 67, при обжалването на което се е стигнало до постановяването на посоченото определение).
- 238 Като се позовава на две обстоятелства, Съдът приема тези мотиви за достатъчни. От една страна, в изпратената нотификация съответното правителство само е квалифицирало разглежданата мярка като държавна помощ. От друга страна, в юридическия и фактическия контекст на Решение „Iride“ се включва и приетото решение относно предоставена държавна помощ в полза на друг бенефициент (наричано по-нататък „Решението „ENEL““), като последното решение е мотивирано в достатъчна степен и неговият фактически и юридически контекст е свързан и в достатъчна степен сходен с първото решение (Определение Iride и Iride Energia/Комисия, точка 233 по-горе, точки 24 и 26).
- 239 Необходимо е да се посочи, че двете обстоятелства, на които се позовава Съдът в Определение по дело Iride и Iride Energia/Комисия, точка 233 по-горе, за да приеме, че Решението „Iride“ е достатъчно мотивирано, могат по същество да бъдат открити и в настоящия случай.
- 240 От една страна, когато на 11 април 2008 г. Федерална република Германия изпраща на Комисията допълнителна нотификация за саниращата структура и иска предварително да ѝ бъде разрешено да ползва такава структура, Федерална република Германия признава, че всичко това включва предоставянето на държавна помощ в полза на WestLB (точки 4 и 25 от временното решение). От материалите по делото обаче не става ясно, че Федерална република Германия е оспорила впоследствие временното решение, тъй като оспорваната гаранция била квалифицирана в него като държавна помощ.
- 241 От друга страна, и обжалваното, и временното решение се отнасят до една и съща държавна мярка (оспорваната гаранция), до един и същ бенефициент (WestLB) и имат една и съща цел (да се избегне рискът WestLB да бъде принудена да преустанови дейността си поради обезценяването на пазарната стойност на портфейла на стойност 23 милиарда евро вследствие на финансовата криза). При тези обстоятелства следва да се приеме, че тези две решения са приети при наличието на свързан и в достатъчна степен сходен фактически и юридически контекст.
- 242 Накрая е необходимо да се отбележи, че докато между датата на приемане на Решение „ENEL“ (1 декември 2004 г.) и датата на приемане на Решение „Iride“ (8 ноември 2006 г.) са изтекли 23 месеца, между датата на приемане на временното решение (30 април 2008 г.) и обжалваното решение (12 май 2009 г.) са изтекли 12 месеца и 12 дни.

243 С оглед на гореизложеното следва да се приеме, че в обжалваното решение Комисията е можела да се ограничи да препрати към квалификацията на държавната помощ, която тя е направила във временното решение.

244 Освен това е необходимо да се посочи, че временното решение съдържа достатъчно мотиви по този въпрос.

245 Тези мотиви са изложени в точка 30 от временното решение, която гласи следното:

„[К]омисията констатира, че WestLB упражнява трансгранична и международна дейност, в резултат на което всяко предимство, предоставено чрез държавни средства, би било пречка за конкуренцията в банковия сектор и би засегнало търговията в общността (решение на Комисията от 27 юни 2007 г. по дело, BAWAG, C 50/2006, все още непубликувано, точка 127)“ [неофициален превод].

246 Изложените във временното решение мотиви трябва да бъдат допълнени със съдържащите се в решение на Комисията от 27 юни 2007 г. относно държавна помощ C 50/2006 (ex NN 68/2006, CP 102/2006), която Република Австрия е предоставила на предприятието BAWAG-PSK (OB L 83, 2008 г., стр. 7, наричано по-нататък „Решението „BAWAG-PSK“), към което препраща Комисията. Както обаче посочва самата Комисия в отговор на поставен от Общия съд писмен въпрос, тя е допуснала печатна грешка в точка 30 от временното решение, тъй като е препратила към точка 127 от Решението „BAWAG-PSK“, която не се отнасяла до въпроса дали разглежданата в последното решение помощ можела да предизвика нарушаване на конкуренцията. На практика този въпрос се разглеждал в точки 121—125 от Решение „BAWAG-PSK“, които имат следното съдържание:

„121. В член 87, параграф 1 от Договора се забранява помощта, която засяга търговията между държавите членки и нарушава или заплашва да наруши конкуренцията.

122. В своята оценка на тези две условия Комисията трябва да установи не дали тази помощ има реален ефект върху търговията между държавите членки и че конкуренцията е в действителност нарушена, а само да провери дали тази помощ е вероятно да въздейства на тази търговия и да наруши конкуренцията [...]. Когато помощта, предоставена от държава членка, засилва [положението] на предприятие в сравнение с [това] на други предприятия относно търговията [на общия пазар], неговата конкурентоспособност трябва да се разглежда като повлияна от тази помощ.

123. Комисията напомня, че банковият сектор е [...] открит за конкуренция в продължение на много години. Прогресивното либерализиране увеличи конкуренцията, която бе обусловена вече от свободното движение на капитал[и], установено с Договора за ЕО.

124. BAWAG-PSK разполага с клонове или филиали в няколко държави членки [...]. И обратно, банки от други държави членки [упражняват дейност] в Австрия директно [...].

125. В заключение трябва да отбележим, че между държавите членки съществува търговия в банковия сектор. Гаранцията засилва позицията на BAWAG-PSK по отношение на банковите предприятия, с които се конкурира в търговията в рамките на Общността. Следователно гаранцията е възможно да засегне търговията между държавите членки и да наруши конкуренцията“.

247 От всички гореизложени съображения следва, че във временното решение Комисията приема, че оспорваната гаранция може да засегне конкуренцията в банковия сектор, като посочва, първо, че този сектор е отворен за конкуренция, второ, че по отношение на останалите банки, които не са

получили помощи, оспорваната гаранция засилва положението на WestLB на пазарите, на които тя упражнява дейността си, и трето, че WestLB упражнява трансгранична и международна дейност.

- 248 Необходимо е да се провери дали тези мотиви изпълняват установените в съдебната практика изисквания по отношение на временното решение, като се вземе предвид неговият контекст, както и всички правни разпоредби, регулиращи разглежданата област.
- 249 На първо място, съдът на Съюза постановява, че в областта на държавните помощи условията, свързани съответно с въздействието спрямо търговията между държавите членки, и условията, свързани с нарушаването на конкуренцията, са по принцип в неразривна връзка, и приема, че когато предоставена от държава членка помощ укрепва позицията на предприятие спрямо други конкурентни предприятия в рамките на търговията в Общността, тя трябва да се счита за повлияна от помощта (вж. Решение на Общия съд от 15 юни 2000 г. по дело Alzetta и др./Комисия, T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97-T-607/97, T-1/98, T-3/98-T-6/98 и T-23/98, Recueil, стр. II-2319, точка 81 и цитираната съдебна практика).
- 250 Безспорно и очевидно е обаче, че WestLB е представена на пазара в редица държави членки и че на германския пазар се сблъсква с реалната или потенциална конкуренция от страна на редица банки, установени в други държави членки.
- 251 На второ място, както посочва Комисията в точка 123 от Решението „BAWAG-PSK“, банковият сектор е обект на важен процес на либерализация на равнището на Общността. От съдебната практика следва обаче, че това обстоятелство усилва конкуренцията, условията за която са създадени още с предвиденото в Договора свободно движение на капитали, а това е в състояние да доведе до реално или потенциално влияние на помощите върху конкуренцията, както и до тяхното въздействие върху търговията между държавите членки (Решение от 10 януари 2006 г. по дело Cassa di Risparmio di Firenze и др., C-222/04, Recueil, стр. I-289, точки 142 и 145).
- 252 Накрая, на трето място, както посочва Комисията в точка 4 от Насоките за оздравяване и реструктуриране, отпадането на неефективните предприятия е естествена част от функционирането на пазара, а помощите за реструктуриране са сред видовете държавни помощи, които в най-голяма степен водят до нарушаване на конкуренцията, поради което залегналата в Договора принципна забрана на посочените помощи трябва да остане правило по отношение на тези помощи, а изключенията от това правило следва да бъдат ограничавани.
- 253 Във връзка с това следва да се приеме, че по принцип, когато дадена помощ е абсолютно необходима за продължаването на дейността на съответното предприятие, което в противен случай би престанало да съществува, предоставянето на помощта неминуемо би довело до нарушаване на конкуренцията, тъй като би препятствало преразпределението на дяловете от пазара на това предприятие между неговите конкуренти.
- 254 С оглед на тези съображения следва да се приеме, че могат да бъдат особено кратки мотивите на дадено решение, квалифициращи държавна помощ като помощ за реструктуриране в полза на предприятие като WestLB, което осъществява значителна презгранична дейност в либерализиран в Съюза сектор, какъвто е банковият сектор, при положение че това предприятие би могло да престане да съществува на пазара, ако не е била предоставена помощта.
- 255 С оглед на гореизложеното мотивите във временното решение относно въпроса дали оспорваната гаранция би могла да засегне конкуренцията трябва да бъдат считани за достатъчни.

По основателността на мотивите в обжалваното решение, що се отнася до последиците за конкуренцията вследствие на оспорваната гаранция

256 Жалбоподателят излага два довода, с които оспорва основателността на мотивите в обжалваното решение, що се отнася до въпроса дали оспорваната гаранция би могла да засегне конкуренцията. С първия довод жалбоподателят твърди, че Комисията била длъжна да изследва реалното положение на пазара към датата на приемане на обжалваното решение, за да провери дали оспорваната гаранция, квалифицирана като държавна помощ във временното решение, може да продължи да се смята за такава. С втория довод жалбоподателят твърди, че помощите, предоставени в полза на финансовия сектор, считано от 2008 г., не могат да нарушават конкуренцията.

– По първия довод, според който Комисията била длъжна да изследва реалното положение на пазара към датата на приемане на обжалваното решение

257 Жалбоподателят изтъква, че Комисията не може да се задоволи да препраща към временното решение, що се отнася до въпроса дали оспорваната гаранция може да предизвика нарушаване на конкуренцията. Според жалбоподателя, когато Комисията приема решение, с което установява, че дадена мярка попада в приложното поле на член 87, параграф 1 ЕО, тя винаги е длъжна да провери какво е реалното положение на пазара към датата на приемане на това решение. Жалбоподателят изтъква, че Комисията била длъжна да направи тази проверка особено в настоящия случай. От една страна, в периода между приемането на временното решение и датата на приемане на обжалваното решение финансовата криза се задълбочила и станала една от най-тежките за период от един век — обстоятелство, което е мотивирало Комисията да разреши предоставянето на помощи в полза на финансовия сектор в общ размер от около 3 000 милиарда евро. Поради това жалбоподателят изразява съмнения, че при приемането на обжалваното решение все още е съществувала конкуренция, която би могла да бъде нарушена в този сектор. Освен това жалбоподателят посочва, че помощ в размер на 5 милиарда евро, тоест възлизаща на 0,167 % от общия размер на помощите, разрешени от Комисията вследствие на финансовата криза в периода до приемането на обжалваното решение, трудно би могла да предизвика чувствително нарушаване на конкуренцията за по-продължителен период. От друга страна, временното решение се отнасяло да временна спасителна мярка, докато обжалваното решение имало за предмет постоянна мярка за реструктуриране.

258 Необходимо е да се вземе предвид, че по принцип въпросът дали определена мярка представлява държавна помощ трябва да се разрешава въз основа на обективни дадености, които се преценяват към момента, в който Комисията приема своето решение, поради което контролът от страна на съда на Съюза се отнася до преценката на положението, направена от Комисията към този момент (вж. в този смисъл Решение на Съда от 11 декември 2008 г. по дело Комисията/Freistaat Sachsen, C-334/07 P, Сборник, стр. I-9465, точка 50 и цитираната съдебна практика).

259 Въпреки това следва да се приеме, че когато Комисията веднъж е квалифицирала дадена мярка като държавна помощ в неоспорвано решение, както в настоящия случай определя оспорваната гаранция във временното решение, не е необходимо повече да се смята, че е длъжна да извършва нова проверка на съществуващата конкурентна среда към момента на приемане на ново решение, в което същата мярка отново се квалифицира като държавна помощ, доколкото и двете решения са приети при наличието на свързан и в достатъчна степен сходен фактически и юридически контекст.

- 260 Изложените от жалбоподателя доводи обаче не са в състояние да докажат, че в периода между приемането на временното решение и датата на приемане на обжалваното решение е настъпила такава промяна на обстоятелствата, която задължава Комисията да провери отново потенциалното въздействие на оспорваната гаранция върху конкуренцията.
- 261 Първо, задълбочаването на финансовата криза, което евентуално е настъпило в периода между приемането на временното решение (30 април 2008 г.) и датата на приемане на обжалваното решение (12 май 2009 г.), както и обстоятелството, че в този период Комисията е разрешила предоставянето на редица държавни помощи в полза на финансовия сектор във висок общ размер, не е пречка дадена мярка, приета в полза на определена банка в затруднено положение, да продължи да се квалифицира като държавна помощ, без да бъде изготвен нов анализ на конкуренцията в този сектор.
- 262 От една страна, този сектор е обект на важен процес на либерализация на равнище на Общността, довел до засилване на конкуренцията, условията за която са създадени още с предвиденото в Договора свободно движение на капитали (Решение по дело Cassa di Risparmio di Firenze и др., точка 251 по-горе, точка 145). Жалбоподателят не би могъл обаче да твърди, че евентуалното задълбочаване на финансовата криза и разрешаването на посочените в предходната точка помощи са елиминирали тази засилена конкуренция до такава степен, че тя да не може да бъде повлияна от оспорваната гаранция.
- 263 При всяко положение следва да се приеме, че предоставянето на държавна помощ в размер на 5 милиарда евро, позволяваща на голяма банка в затруднено положение да продължи да осъществява дейността си, а следователно и да не загуби значимите си дялове от пазара, като ги преотстъпи в полза на своите конкуренти, по принцип може да засегне съществуващата конкуренция, още повече в случай че тя е особено отслабнала.
- 264 От друга страна, жалбоподателят не оспорва довода на Комисията, че редица установени в държавите членки банки, включително банките на германските федерални провинции, подобни на WestLB, не са били бенефициенти на държавна помощ към момента на приемане на обжалваното решение. Както Комисията основателно изтъква, конкуренцията между последните банки и WestLB била по необходимост засегната вследствие на предоставянето на оспорваната гаранция, въпреки че към този момент и други банки са получили значително публично подпомагане.
- 265 Освен това съгласно съдебната практика обстоятелството, че конкурентите на бенефициента на дадена мярка са получили държавна помощ, е без значение за квалификацията на тази мярка като държавна помощ (Решение по дело Vlaams Gewest/Комисия, точка 83 по-горе, точка 54).
- 266 Второ, обстоятелството, че оспорваната гаранция, която към момента на приемане на временното решение е замислена като подлежаща на разглеждане преходна мярка и се е превърнала в мярка с постоянен характер при приемането на обжалваното решение, не съставлява промяна на обстоятелствата, която е в състояние да попречи на Комисията в това решение да препрати към квалификацията във временното решение. Тъкмо напротив, както Комисията основателно изтъква, тя можела логично да приеме, че ако прилагането на дадена мярка, която е квалифицирана като държавна помощ и която следователно е в състояние да предизвика нарушаване на конкуренцията, може да бъде обект на временно ограничение, на още по-силно основание при отпадането на това ограничение тази квалификация следва да се запази.
- 267 Вследствие на гореизложеното обстоятелство, че в обжалваното решение Комисията не е проверила дали оспорваната гаранция може да предизвика нарушаване на конкуренцията, а е препратила към направената във временното решение проверка на това обстоятелство, не съставлява нарушаване на член 87, параграф 1 ЕО. Следователно настоящият довод трябва да бъде отхвърлен.

– По втория довод, съгласно който помощите, предоставени в полза на финансовия сектор, считано от 2008 г., не могат да нарушават конкуренцията

- 268 Жалбоподателят изтъква, че помощите, предоставени в полза на финансовия сектор, считано от 2008 г., целят избягването на срива на посочения сектор и следователно не могат да нарушават конкуренцията.
- 269 В това отношение е достатъчно да се отбележи, че помощта, разглеждана от Комисията в обжалваното решение, е индивидуална помощ, предоставена на една-единствена банка — на WestLB — а не в полза на целия германски или европейски финансов сектор. Безспорно не може да се изключва, че продължаването на съществуването на WestLB е можело да има и положителни икономически последици за институциите, които не са ползвали мерки за държавна подкрепа. Въпреки това WestLB е по необходимост в относително по-силно конкурентно положение по отношение на тези институции, отколкото би било, ако е трябвало да преустанови дейността си.
- 270 Следователно доводът на жалбоподателя не може да бъде приет.
- 271 С оглед на всичко гореизложено следва да се приеме, от една страна, че изложените в обжалваното решение мотиви относно въпроса дали оспорваната гаранция би могла да предизвика нарушаване на конкуренцията са достатъчни, и от друга страна, че жалбоподателят не е успял да докаже, че в изложените от Комисията мотиви е допусната грешка.
- 272 Следователно второто основание трябва да бъде отхвърлено.

По осмото основание, изведено от нарушаване на задължението за мотивиране

Предварителни бележки

- 273 Преди всичко следва да се припомни, че в рамките на второто основание вече бе разгледан доводът на жалбоподателя, че обжалваното решение не е мотивирано в достатъчна степен, тъй като не посочва нито че оспорваната гаранция би могла да предизвика нарушения на конкуренцията, нито естеството на тези нарушения.
- 274 Освен това жалбоподателят изтъква, че обжалваното решение е недостатъчно мотивирано по отношение на преценката за съвместимостта на оспорваната гаранция с член 87, параграф 3, буква б) ЕО. Според жалбоподателя мотивите на това решение не позволяват да бъде разбрано защо включените в неговото приложение условия се смятат за необходими и пропорционални с оглед на постигането на определената от тази разпоредба цел. Мотивите трябвало обаче да бъдат особено подробни, що се отнася, първо, до финансовата криза, второ, до обхвата на поставените в обжалваното решение условия, и трето, до факта, че това решение „[се отклонявало] съществено от предходните решения“.
- 275 Във връзка с това следва да се отбележи, че тъй като жалбата е допустима единствено що се отнася до включването в приложението към обжалваното решение на условията относно задължението за продажба, изложените от жалбоподателя доводи могат да бъдат разгледани по същество само доколкото засягат относимите към тези условия мотиви.
- 276 В това отношение жалбоподателят отбелязва, от една страна, че обжалваното решение трябвало да съдържа по-подробни мотиви относно необходимостта от задължението за продажба, а на още по-силно основание — предвид обстоятелството, че сходно задължение не било налагано в други „паралелни производства“. Не били достатъчни мотивите, изложени във връзка с това в точка 69 от обжалваното решение, според които спестовните банки и федерална провинция

NRW понякога преследвали срещуположни интереси. Освен това било обичайно интересите на собствениците на капитала в дадено акционерно дружество да са понякога противоречиви. Накрая жалбоподателят изтъква, че мотивите в обжалваното решение не могли да бъдат допълнени с представените от Комисията разяснения единствено пред Общия съд.

- 277 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.
- 278 Следва да се припомни, че Комисията приема в обжалваното решение, че оспорваната гаранция е помощ за реструктуриране, предоставена в полза на предприятие в затруднено положение. Както бе посочено в точка 210 по-горе, тя може следователно да провери съвместимостта на тази мярка с общия пазар в светлината на Насоките за оздравяване и реструктуриране.
- 279 Съгласно точка 17 от Насоките за оздравяване и реструктуриране реструктурирането се основава на осъществим, систематичен и перспективен план за дългосрочно възстановяване на жизнеспособността на предприятието. Съгласно точка 34 от посочените насоки индивидуална помощ за реструктуриране трябва да бъде отпускана, при условие че съществува план за реструктуриране, който трябва да бъде одобрен от Комисията.
- 280 Точка 47 от Насоките за оздравяване и реструктуриране гласи, че бенефициентът на помощта трябва да приложи изцяло посочения в предходната точка план, както и да изпълни всички останали задължения, предвидени в решението на Комисията, с което помощта е била разрешена. Всеки пропуск да се приложи планът или да се изпълнят задълженията се счита за злоупотреба при използването на помощта.
- 281 Точки 35—37 от Насоките за оздравяване и реструктуриране съдържат правила, съгласно които планът за реструктуриране трябва да бъде представен на Комисията, като се посочват и неговите реквизити. Първо, планът трябва да съдържа всичките необходими подробности, включително и проучване на пазара и описание на обстоятелствата, които са довели до затрудненията на предприятието, като по този начин се осигури базата за преценката на предложените мерки. Второ, засегнатата държава членка следва да поеме определени ангажименти по отношение на този план. Трето, планът следва да позволява в рамките на разумен срок да се възстанови жизнеспособността на предприятието в дългосрочен план въз основа на реалистични хипотези, вследствие на което предприятието да може да покрие със собствени ресурси всички свои разходи след края на реструктурирането. Четвърто, когато затрудненията на предприятието произтичат от грешки в системата на корпоративното му управление, трябва да бъдат въведени необходимите изменения в тази система.
- 282 Точки 38—40 от Насоките за оздравяване и реструктуриране са относно „избягване[то] на ненужно[то] нарушаване на конкуренцията“. Съгласно тези разпоредби, първо, трябва да се предприемат компенсаторни мерки, за да се ограничат неблагоприятните ефекти от предоставянето на помощта за конкуренцията и за търговията (наричани по-нататък „компенсаторните мерки“). Второ, мерките следва да бъдат „подходящи“, в смисъл че те не трябва да не водят до нарушаване на структурата на пазара. Трето, мерките трябва да бъдат „пропорционални“ на последиците от нарушаването на конкуренцията, причинено от помощта. Във връзка с това те трябва преди всичко да се отнасят до пазара или пазарите, където разглежданото предприятие ще има значително пазарно присъствие след неговото реструктуриране. На следващо място, макар тези мерки да могат да се приемат преди или сред предоставянето на помощта, те трябва във всички случаи да са неразделна част от плана за реструктуриране. Накрая, те не трябва да се състоят единствено в счетоводни отписвания или закриване на носещи загуби дейности, тъй като в противен случай те няма да са причина за намаляването на капацитета или на присъствие на пазара на разглежданото предприятие (Решение на Общия съд от 14 февруари 2012 г. по дело Electrolux/Комисия, T-115/09 и T-116/09, точка 44).

- 283 От гореизложеното следва, от една страна, че наличието на план за реструктуриране е съществено условие, позволяващо дадена помощ за реструктуриране да бъде считана за съвместима с общия пазар. Този план става централен елемент от анализа, който Комисията трябва да извърши във връзка с това (наричан по-нататък „проверка на съвместимостта“). Накрая, Насоките за оздравяване и реструктуриране предвиждат, че евентуалното разрешение на помощта се подчинява автоматично на условието за спазване на разгледания и одобрен от Комисията план.
- 284 От друга страна, планът за реструктуриране, въз основата на който Комисията извършва проверката за съвместимост, трябва да съдържа два вида мерки, отличаващи се по тяхната цел. Целта на първия вид мерки е да се възстанови икономическата жизнеспособност на предприятието в дългосрочен план. Що се отнася до втория вид мерки, тяхната цел е да се предотврати всякакво прекомерно нарушаване на конкуренцията. Принципно няма пречка съдържанието на всички предвидени в плана за реструктуриране мерки да бъде договорено между Комисията и засегнатата държава членка, като бенефициентът на помощта може в зависимост от конкретния случай да бъде привлечен към съответните преговори. Въпреки това от Насоките за оздравяване и реструктуриране следва, че именно държавата членка следва в крайна сметка да се ангажира със съответния окончателен план.
- 285 Накрая, от съдебната практика следва, че когато се преценява съвместимостта на дадена помощ за реструктуриране с общия пазар, задължението за мотивиране е изпълнено, когато в решението на Комисията се съобщават мотивите, поради които тя приема, че помощта е обоснована с оглед на предвидените в Насоките за оздравяване и реструктуриране условия, и по-специално с условията за наличие на план за реструктуриране, за представянето на достатъчно доказателства за жизнеспособността на бенефициента на помощта в дългосрочен план и за пропорционалния характер на помощта с оглед на собствения принос на същия бенефициент (вж. по аналогия Решение на Общия съд от 15 юни 2005 г., *Corsica Ferries France/Комисия*, T-349/03, Recueil, стр. II-2197, точка 66 и цитираната съдебна практика).
- 286 В контекста на гореизложеното следва, от една страна, да се определи обхватът на задължението на Комисията да посочи причините, поради които е решила да обуслови разрешаването на оспорваната гаранция от изпълнението на задължението за продажба, а от друга страна, да се провери дали изложените в обжалваното решение мотиви в това отношение са достатъчни.
- По обхвата на задължението на Комисията да посочи причините, поради които е решила да разреши оспорваната гаранция, при условие че се изпълни задължението за продажба
- 287 За да се определи обхватът на задължението на Комисията да посочи причините, поради които е решила да постави изпълнението на задължението за продажба като условие за разрешаването на оспорваната гаранция, на първо място трябва да се идентифицира целта, с оглед на която Комисията би трябвало да обоснове това решение. На второ място следва да се определи обхватът на общото задължение на Комисията да мотивира решенията си, в които поставя като условие за разрешаването на дадена помощ за реструктуриране спазването на предвидените в плановете за реструктуриране мерки, за които съответните държави членки са поели ангажимент. На трето място е важно да се прецени дали обхватът на това задължение се различава в зависимост от обстоятелството дали Комисията ще реши да гарантира спазването на разглежданите плановете, подчинявайки тези решения на определени условия на основание член 7, параграф 4 от Регламент № 659/1999. Накрая, на четвърто място, следва да се провери дали продажбата е част от първия цялостен план за реструктуриране на WestLB, с който се е ангажирала Федерална република Германия.

– По целта, с оглед на която Комисията би трябвало да обоснове решението да постави изпълнението на задължението за продажба като условие за разрешаването на оспорваната гаранция

288 Жалбоподателят по същество твърди, че когато Комисията реши да подчини разрешаването на дадена помощ за реструктуриране на определени условия, по този начин тя се стреми да гарантира постигането на целта, предвидената в общата забрана на държавните помощи, която е в основата на съответното разрешение. Тъй като целта се основава на член 87, параграф 3, буква б), второ предложение ЕО, жалбоподателят смята, че тя трябва да е насочена към преодоляване на сериозни затруднения в икономиката на съответната държава членка.

289 Това твърдение трябва да бъде отхвърлено.

290 В действителност, както бе изтъкнато в точка 284 по-горе, когато обуславя разрешаването на дадена помощ от спазването на мерките, предвидени с плана за реструктуриране, с който се е ангажира съответната държава, Комисията цели, първо, да осигури възстановяването на икономическата жизнеспособност на бенефициента в дългосрочен план, и второ, да гарантира, че нарушаването на конкуренцията няма да е прекомерно.

291 В конкретния случай, както бе изтъкнато в точка 187 по-горе, задължението за продажба е включено в приложението към от обжалваното решение, тъй като е мярка, която следва да осигури възстановяването на жизнеспособността на WestLB в дългосрочен план. Поради това, що се отнася до тази единствена цел, Комисията би трябвало да обоснове решението си да разреши оспорваната гаранция, при условие че се изпълни посоченото задължение.

– По обхвата на общото задължение на Комисията да мотивира решенията си, в които като условие за разрешаването на дадена помощ за реструктуриране предвижда спазването на предвидените в плановете за реструктуриране мерки, за които съответните държави членки са поели ангажимент

292 Следва да се отбележи, че докато Комисията по принцип е длъжна в обжалваното решение да посочи доказателства за предоставянето на дадена помощ по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО, тежестта на доказване на съвместимостта на помощта с общия пазар, в отклонение от предвиденото в тази разпоредба, по принцип е възложена на засегнатата държава членка, която трябва да установи, че са налице условията за прилагане на това изключение (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 12 септември 2007 г. по дело Olympiaki Aeroporia Ypiresies/Комисия, T-68/03, Сборник, стр. II-2911, точка 34 и цитираната съдебна практика).

293 Поради това, когато при упражняване на предоставената ѝ широка свобода на преценка на съвместимостта на държавните помощи с общия пазар на основание член 87, параграф 3 ЕО (вж. точка 183 по-горе) в свои насоки, указания или съобщения Комисията поставя изискването, какъвто е и настоящият случай, че за да бъде разрешена дадена помощ, засегнатата държава членка трябва да се ангажира с конкретен план, който да ѝ позволи да постигне определени законосъобразни цели, тази държава членка, а не Комисията е длъжна да установи, че във връзка с това е абсолютно необходима всяка предвидена с плана мярка.

294 Ето защо, с оглед на изложеното в точки 279—284 по-горе, трябва да се счита, че планът за реструктуриране се състои от всички предложени от дадена държава членка задължения, с които се цели да се докаже, че са изпълнени условията за прилагане на дадено изключение от общата забрана за предоставяне на държавни помощи. От една страна, тези задължения целят да мотивират Комисията да издаде дадено решение, чието получаване не е субективно право на

засегнатата държава членка, като по-специално с това решение се разрешава помощ, позволяваща да се избегнат последиците от конкуренцията, а от друга страна, тези задължения се предлагат, за да гарантират постигането на посочените в точки 284 и 290 по-горе цели.

- 295 Следователно планът за реструктуриране съдържа всички условия за бенефициента на помощта, на които засегнатата държава членка подчинява предоставянето на помощта, доколкото последната се е задължила спрямо Комисията да отпусне помощта единствено при условие че бенефициентът спазва този план.
- 296 При тези обстоятелства следва да се счита, че при приемането на решението, с което разрешава дадена държавна помощ, Комисията е длъжна, първо, да установи, че разрешената мярка трябва в действителност да бъде квалифицирана като държавна помощ по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО, второ, да се увери, че засегнатата държава членка е доказала, че помощта може да се ползва от някое от предвидените в член 87, параграф 3 ЕО изключения, и трето, че с оглед на всички предвидени с плана за реструктуриране мерки, с които се ангажира съответната държава членка, е възможно да се счита, че бенефициентът на помощта ще бъде жизнеспособен в дългосрочен план и че няма да са прекомерни предизвиканите от помощта нарушения на конкуренцията.
- 297 За разлика от това, противно на поддържаното по същество от жалбоподателя, Комисията не е длъжна да обяснява необходимостта от всяка предвидена с плана за реструктуриране мярка и не следва да се опитва да налага единствено възможно най-леките мерки, които могат да гарантират изпълнението на посочените в предходната точка цели, освен ако засегнатата държава членка предварително не е поела задължения по отношение на по-малко обременителен план за реструктуриране, който също толкова адекватно съответства на тези цели, или тази държава членка е възразила срещу включването на определени мерки в плана за реструктуриране, но се е задължила да ги спазва, тъй като Комисията е дала ясен знак, че помощта не би била разрешена при отсъствието на тези мерки, защото в посочените хипотези решението за обуславяне на предоставянето на тази помощ от спазването на посочените мерки не може да се смята за решение на засегнатата държава.
- 298 Този извод се подкрепя, първо, от обстоятелството, че предвидените в плана за реструктуриране мерки могат да са много и различни, поради което, за да може да се предвидят допълнителни мерки, да се налага да е налице задълбочено познаване на начина на функциониране и вътрешната структура на бенефициента на помощта, на неговото търговско положение, както и на предложените му стратегически възможности. Комисията не разполага по необходимост с подобни знания и за нея не е възможно да определи какви са мерките, които могат да заместят предвидените в плана за реструктуриране мерки, с които се е ангажирала засегнатата държава членка.
- 299 Второ, ако се поставя изискване Комисията да бъде длъжна да обоснове необходимия характер на всяка предвидена в даден план за реструктуриране мярка, това би могло да ѝ попречи да констатира в определени случаи, че бенефициентът на помощта би бил жизнеспособен в дългосрочен план. Такъв би бил случаят, при който е налице план за реструктуриране, съдържащ определени мерки, които, взети заедно, биха позволили да се осигури жизнеспособността на посочения бенефициент, но разгледани отделно, не изглежда да са абсолютно необходими в това отношение. В подобни случаи Комисията не би могла да докаже абсолютната необходимост на никоя от предложените мерки и на практика не би могла да обуслови разрешаването на помощта от спазването на тези мерки. Следователно тя не би могла да гарантира, че бенефициентът би възстановил своята жизнеспособност.
- 300 Накрая, трето, следва да се припомни, че когато Комисията разрешава помощ за реструктуриране в полза на дадена банка, чието икономическо положение е влошено до такава степен, че би могло да се наложи да преустанови дейността си и да предизвика криза в

националния финансов сектор, единствено държавната намеса, като вследствие на това се избегнат последиците от конкуренцията, би могла да позволи продължаване на дейността на този банка с цел да се преодолеят на сериозните затруднения в икономиката на съответната държава членка.

301 В този контекст, въпреки че е обосновано да се изисква от Комисията да следи, от една страна, дали предоставената помощ може да породи очакваните благоприятни последици за тази икономика — обстоятелство, което може по-специално да наложи да се гарантира жизнеспособността на банката — и от друга страна, дали тази помощ оказва възможно най-слабо въздействие върху конкуренцията, би било прекомерно да се изисква Комисията да докаже същевременно, че условията, при които е разрешена помощта, са възможно най-леките за бенефициента.

302 Освен това изводът в точки 296 и 297 по-горе е в съответствие със съдебната практика, съгласно която, когато се преценява съвместимостта на дадена помощ за реструктуриране с общия пазар, задължението за мотивиране на Комисията е изпълнено, когато в разглежданото решение се съобщават мотивите, поради които тя приема, че помощта е обоснована с оглед на предвидените в Насоките за оздравяване и реструктуриране условия, и по-специално условията за наличие на план за реструктуриране, за представянето на достатъчно доказателства за жизнеспособността на бенефициента на помощта в дългосрочен план и за пропорционалния характер на помощта с оглед на собствения принос на нейния бенефициент (вж. точка 285 по-горе).

– По въпроса дали обхватът на общото задължение на Комисията да мотивира решенията си, в които като условие за разрешаването на помощи за реструктуриране предвижда спазването на предвидените в планове за реструктуриране мерки, за които съответните държави членки са поели ангажимент, е различен, когато Комисията реши да гарантира съобразяването на план за реструктуриране, обвързвайки решението си със спазването на условията по член 7, параграф 4 от Регламент № 659/1999

303 В съдебното заседание жалбоподателят посочва, че задължението за мотивиране на Комисията трябва да се счита за различно от описаното в точки 296 и 297 по-горе, когато на основание член 7, параграф 4 от Регламент № 659/1999 Комисията решава да обвърже дадено решение, с което разрешава отпускането на държавна помощ за реструктуриране, със спазването на определено условие.

304 Това твърдение следва обаче да бъде отхвърлено, доколкото подобно условие е отражение, както в настоящия случай, на определена предвидена в плана за реструктуриране мярка, за която засегнатата държава членка е поела определен ангажимент.

305 В действителност, с оглед на, от една страна, възложената с Насоките за оздравяване и реструктуриране особена отговорност на всяка държава членка, желаеща да отпусне помощ за реструктуриране в полза на дадено предприятие, да представи план за реструктуриране, а от друга страна, на предвиденото с посочените насоки автоматично обуславяне на разрешаването на помощта от спазването на включените в този план мерки, последните следва да се считат за част от определените от засегнатата държава членка условия за отпускане на помощта (вж. точка 295 по-горе). Тези условия между другото формират фактическата и правна рамка, въз основата на която засегнатата държава членка е поискала от Комисията да извърши проверка на съвместимостта на помощта.

306 Поради това, когато обвързва разрешаването на помощ за реструктуриране с изпълнението на подобно условие, Комисията не трябва да възлага нито на бенефициента на помощта, нито на засегнатата държава членка каквото и да е задължение, което те не са поели предварително.

- 307 Освен това последиците за засегнатата държава членка, произтичащи от нарушаването на подобно условие, са по същество равностойни на последиците от неизпълнение на предвидена в плана за реструктуриране мярка, с която се е ангажирала тази държава членка, като следствие от тези последици е по-точно обстоятелството, че Комисията би могла да приеме помощта за неправомерно приложена и има възможност да сезира Съда с искане да се установи неизпълнението на задълженията на разглежданата държава членка.
- 308 Накрая, при всички положения, тъй като Комисията счита, че оспорваната гаранция би могла да бъде разрешена само при наличието на план за реструктуриране, предвиждащ прилагането на определени мерки, не изглежда логически обосновано от нея да се изисква да определи причините, поради които приема, че решението ѝ да разреши помощта следва да бъде обусловено от изпълнението на тези мерки.
- 309 Следователно е необходимо да се приеме, че в обжалваното решение Комисията е била длъжна единствено да изложи мотивите, поради които счита, че приемането на всички предвидени с окончателния план за реструктуриране мерки, част от които е безспорно и задължението за продажба, биха били достатъчни, за да се осигури жизнеспособността на WestLB в дългосрочен план и да се гарантира, че оспорваната гаранция не би предизвикала прекомерно нарушаване на конкуренцията, доколкото би било възможно да се приеме, че от една страна, Федерална република Германия не е поемала предварително задължения по отношение на по-малко обременителен план за реструктуриране, който също толкова адекватно съответства на тези цели, а от друга страна, че Федерална република Германия не е възразила срещу включването на задължението за продажба в окончателния план за реструктуриране и е щяла да предложи включването на това задължение единствено ако Комисията ѝ била дала ясен знак, че в противен случай помощта не би била разрешена (вж. точка 297 по-горе).
- По въпросите дали окончателният план за реструктуриране е бил първият цялостен план за реструктуриране на WestLB, за спазването на който се задължила Федерална република Германия, и дали тя е възразила срещу включването на задължението за продажба в посочения план
- 310 Необходимо е преди всичко да се провери дали първоначалният план за реструктуриране, който е бил представен в Комисията на 8 август 2008 г. и който не е предвиждал продажбата на WestLB при същите условия като определените в окончателния план за реструктуриране, може да се смята за цялостен план за реструктуриране.
- 311 От една страна, е необходимо да се припомни, че първоначалният план за реструктуриране е съдържал задължението преди 31 декември 2008 г. да бъдат представени „конкретни мерки“ относно промяната на акционерната структура на WestLB (вж. точка 25 от решението за откриване на процедура и точки 2 и 29 от обжалваното решение, както и точка 26 по-горе). Вследствие на тези мерки, които не са допълнително определени, акционерите би трябвало да загубят контролиращото си мнозинство преди 30 септември 2009 г.
- 312 От друга страна, при нотификацията на първоначалния план за реструктуриране Комисията е била информирана от Федерална република Германия, че в рамките на Eckpunktevereinbarung акционерите постигнали съгласие преди 31 декември 2008 г. да ѝ представят преработен план за реструктуриране, съдържащ мерки за намаляване на задлъжнялостта, надхвърлящи съдържащите се в първоначалния план за реструктуриране и отразяващи промяната на акционерната структура (точка 26 от решението за откриване на процедура и точка 27 по-горе).
- 313 Поради това, когато е нотифициран първоначалният план за реструктуриране, Комисията е трябвало по необходимост да има предвид, че значителните допълнителни мерки за реструктуриране, които биха могли очевидно да въздействат върху проверката на

съвместимостта на оспорваната гаранция, е щяло да ѝ бъдат представени впоследствие. При тези обстоятелства тя не е била в състояние да извърши тази проверка въз основата на първоначалния план за реструктуриране. Следователно последният не би могъл да бъде смятан за цялостен план по смисъла на точки 35—45 от Насоките за оздравяване и реструктуриране.

314 Освен това следва да се отбележи, че от материалите по делото не следва нито че Федерална република Германия е поискала от Комисията да провери съвместимостта на оспорваната гаранция било в контекста на предвидените в първоначалния план за реструктуриране мерки, било с оглед на други мерки, различни от предвидените с окончателния план, нито че Федерална република Германия е възразила срещу обстоятелството, че отпускането на оспорваната гаранция е поставено в зависимост от изпълнението на задължението за продажба. Ако обаче се вземе предвид особената отговорност, възложена с Насоките за оздравяване и реструктуриране на всяка държава членка, желаеща да отпусне помощ за реструктуриране, що се отнася до необходимостта да бъде представен план за реструктуриране, не следва да се приема — ако тази държава членка не е изразила несъгласието си със съдържанието се в този план мерки — че тези мерки са приети от нея. В представеното становище относно решението за откриване на процедура Федерална република Германия дори не твърди, че задължението за продажба не е било необходимо, за да се осигури жизнеспособността на WestLB, или че са възможни не толкова стриктни алтернативни разрешения (вж. точки 44—50 от обжалваното решение), докато Комисията, както тя самата основателно изтъква, вече била посочила по същество в точка 49 от решението за откриване на процедура, че в това отношение би могла да се окаже необходима евентуалната промяна на акционерната структура на WestLB. Освен това, доколкото нито WestLB, нито която и да било от заинтересуваните страни са представили писмено становище по решението за откриване на процедура (вж. точка 32 по-горе), следва да се приеме, че те също не спорят по този въпрос. При тези обстоятелства в настоящия случай не е възможно да се приеме, че решението за включването на задължението за продажба в окончателния план за реструктуриране в крайна сметка не може да се смята за решение на Федерална република Германия.

315 Накрая, при всички положения, макар и жалбоподателят да твърди, че включването на задължението за продажба в окончателния план за реструктуриране било предложено, тоест изискано, от Комисията, той не посочва, че последната била приела изрично или мълчаливо решение за отхвърляне било на първоначалния, било на друг предходен план за реструктуриране, в който не е включено задължението за продажба, с което ясно да съобщава на Федерална република Германия, че оспорваната гаранция не би била разрешена, без това задължение да бъде включено в плана за реструктуриране на WestLB.

316 Следователно е необходимо да се заключи, че от една страна, окончателният план за реструктуриране е единственият план, по смисъла на точки 35—40 от Насоките за оздравяване и реструктуриране, за спазването на който се е задължила Федерална република Германия преди приемането на обжалваното решение, и от друга страна, че не е доказано, че тази държава членка е възразила срещу включването на задължението за продажба в този план, като вследствие на това в крайна сметка не може да се смята, че тази държава е взела решението за включването на това задължение.

– Заключение

317 От всички гореизложени съображения следва, че задължението на Комисията да мотивира необходимостта да подчини разрешаването на оспорваната гаранция на предвидените в окончателния план за реструктуриране условия, целящи да гарантират жизнеспособността на WestLB в дългосрочен план, се състои в необходимостта да се посочат причините, поради които тя приема, че спазването на посочения план е достатъчно, за да се постигне тази цел.

- 318 Поради това, противно на изтъкваното от жалбоподателя по същество, мотивите на обжалваното решение относно задължението за продажба не е необходимо да се проверяват изолирано. В действителност Комисията не е била длъжна да посочи в това решение защо задължението за продажба, във връзка с останалите предвидени с окончателния план за реструктуриране мерки, може да допринесе за постигането на целта да се гарантира жизнеспособността на WestLB в дългосрочен план.
- 319 Следователно трябва да се провери дали Комисията е изпълнила това задължение в обжалваното решение.

По достатъчния характер на изложените в обжалваното решение мотиви относно необходимостта от задължението за продажба

- 320 Първо, следва да се отбележи, че в точка 64 от обжалваното решение Комисията отбелязва, че обхвата на мерките за реструктуриране, необходими за да се гарантира жизнеспособността на WestLB в дългосрочен план, би трябвало да е пропорционален на обхвата и размера на помощта и да е във връзка с устойчивостта на бизнес модела на тази банка, както е посочено в точка 52 от Съобщението за третирането на обезценените активи и в точка 44 от съобщението, озаглавено „Рекапитализация на финансовите институции в условията на настоящата финансова криза: ограничаване на помощта до необходимите минимални равнища и предпазни мерки срещу излишното нарушаване на конкуренцията“.
- 321 Второ, в точка 68 от обжалваното решение Комисията изтъква, че промяната на акционерната структура на WestLB била важна стъпка към разрешаването на нейните проблеми и би улеснила положителното ѝ икономическо развитие. Във връзка с това Комисията се позовава на посоченото в решението за откриване на процедура относно обстоятелството че тези затруднения се дължали на състава на посочената акционерна структура, както и на конфликта на интереси между акционерите.
- 322 Както бе изтъкнато в точка 31 по-горе, в точка 49 от решението за откриване на процедура Комисията вече е отбелязала, че вероятно затрудненията на WestLB се дължали на акционерната ѝ структура и на „разнопосочните интереси“ на акционерите. В точка 50 от това решение Комисията посочва, че предвидената в първоначалния план за реструктуриране промяна на акционерната структура можела да доведе до промяна на бизнес модела на WestLB. В точка 48 от същото решение Комисията подчертава, че този бизнес модел, характеризиращ се с широко структурирани инвестиционни портфейли, със задбалансови задължения и с ограничен достъп до операциите, извършвани за сметка на клиентите, се оказва недостатъчен в дългосрочен план.
- 323 Трето, в точка 69 от обжалваното решение Комисията припомня, че WestLB и акционерите споделяли становището, че затрудненията на WestLB отчасти се дължат на състава на акционерната ѝ структура, и поели ангажимент да уточнят начина и условията за евентуалното ѝ реструктуриране, като например изготвят писмо за намерения, което да бъде представено като доказателство до 31 декември 2008 г. Комисията отбелязва, че предпочитаната стратегия е сливането на WestLB и Helaba. Като съпътстваща мярка се предлага интегрирането в тази група на DeKaBank Deutsche Girozentrale. Комисията посочва, че никоя от тези две възможности не се е оказала успешна поради различни причини, сред които по-специално конфликтът на интереси между акционерите. Комисията изтъква, че спестовните банки, представени непряко в акционерната структура на WestLB, и федералната провинция NRW понякога преследвали напълно противоположни интереси, и счита, че това потвърждава, че „становището, което тя израз[ява] по [този] въпрос[...] [в решението за откриване на процедура] е било [основателно] и че промяната на [акционерната структура] [било] от изключително важно значение с оглед на възстановяването на дългосрочната жизнеспособност на WestLB“.

- 324 Четвърто, Комисията отбелязва в точка 73 от обжалваното решение, че продажбата на WestLB щяла да бъде улеснена от предварителното разделяне на различните осъществявани от нея търговски дейности и прегрупирането им в три ключови сегмента, които да бъдат предложени за продажба посредством тръжна процедура както като цяло, така и поотделно.
- 325 Пето, в точка 74 от обжалваното решение Комисията посочва, че WestLB била пренасочила осъществяваните търговски дейности, оттегляйки се от губещите дейности като управлението на инвестиции и сделките, сключвани от свое име и за собствена сметка, които били в основата на кризата, като WestLB се концентрирала върху дейностите, осъществявани в интерес на клиентите. Комисията установява, че окончателният план за реструктуриране позволявал на WestLB да съсредоточи отново дейностите си в Северен Рейн-Вестфалия и, в по-общ план, в Германия, като се съсредоточи отново върху сделките в определени ключови сектори. Комисията отбелязва, че оттеглянето от рисковите дейности и пренасочването към по-малко променливия бизнес като оперативното банкиране (transaction banking) и сътрудничеството със спестовните банки, с частните клиентите и със средните предприятия би позволило да се увеличи устойчивата част от дейностите на WestLB и следователно щяло да допринесе за възстановяване на дългосрочната жизнеспособност на банката, като по този начин се изостави търговската стратегия, оказала се недостатъчна в дългосрочен план.
- 326 Накрая, шесто, в точка 75 от обжалваното решение Комисията посочва, че окончателният план за реструктуриране съдържа мерките за намаляване на разходите и мерки, позволяващи подобряването на управлението на риска, следователно мерки относно рисковия профил на WestLB. Както бе посочено в точка 50 по-горе, Комисията стига до извода, че този план ясно показва способността на WestLB да възстанови дългосрочната си жизнеспособност.
- 327 От гореизложеното следва, че Комисията описва достатъчно точно в обжалваното решение редица мерки, които следва да бъдат включени в окончателния план за реструктуриране, позволяващи промяната на кръга от осъществяваните дейности и на акционерната структура на WestLB. Според Комисията вследствие на тази промяна се изоставяла търговската политика, характеризираща се по-специално с извършването на високорискови дейности, които били в основата на финансовите затруднения на банката. Освен това повече не би съществувал конфликт на интереси между собствениците на капитала на банката, което според Комисията има важна роля за възникването на тези затруднения. Накрая Комисията посочва, че преминаването към по-нискорисков бизнес модел и към по-малко конфликтна акционерна структура на WestLB би се оказало или подкрепено, или улеснено от мерките за намаляването на разходите и от разделянето на дейността на различни сегменти, които да могат да бъдат продадени отделно.
- 328 Благодарение на тези мотиви може да се разберат съображенията, поради които Комисията смята, че предвидените с окончателния план за реструктуриране мерки, съдържащи се в приложението към обжалваното решение, включително мерките относно задължението за продажба, могат да гарантират възстановяването на жизнеспособността на WestLB в дългосрочен план.
- 329 Следователно е необходимо да се приеме, че в обжалваното решение са изложени достатъчно мотиви относно подчиняването на оспорваната гаранция на условието за спазване на задължението за продажба.
- 330 За изчерпателност следва да се отбележи, че тези мотиви би следвало също да се считат за достатъчни, ако, както по същество изтъква жалбоподателят, Комисията е била длъжна да обоснове абсолютно необходимия характер на задължението за продажба, за да се възстанови жизнеспособността на WestLB в дългосрочен план.

- 331 В действителност, видно от точки 31, 32 и 321 по-горе, следва, че в хода на административното производство, което е завършило с приемането на обжалваното решение, както и в това решение, Комисията е изтъкнала, че финансовите затруднения на WestLB се дължат на нейния ненадежден бизнес модел.
- 332 Комисията посочва също така, че отчасти вследствие на този модел се стигало до наличието на особена акционерна структура и до конфликт на интереси между акционерите.
- 333 Безспорно едва в писменото си становище Комисията уточнява кои от характеристиките на акционерната структура на WestLB, на които смята, че се дължи този модел, както и противопоставянето на интересите на акционерите са в състояние да затруднят търговската жизнеспособност на тази банка. Комисията изтъква по същество, че тъй като акционерите на WestLB били контролирани от областите Вестфалия-Липе и Райнланд, не било логично да се счита, че WestLB би могла да развива значителна търговска дейност в сектор, важен за възстановяването на нейната търговска жизнеспособност, в който развиват дейност тези спестовни банки, тоест в областта на частното банкиране от името и за сметка на съответните клиенти.
- 334 Въпреки това акционерната структура на WestLB и евентуалните противоречиви интереси на акционерите са обстоятелства, които жалбоподателят добре познава по необходимост и поради това би било прекомерно да се изисква от Комисията в обжалваното решение да възпроизведе характеристиките на тази структура, които тя смята, че са предизвикали финансовите затруднения на WestLB (вж. в този смисъл и по аналогия Решение на Общия съд от 13 април 2011 г. по дело Far Eastern New Century/Съвет, T-167/07, непубликувано в Сборника, точка 127).
- 335 Освен това в решението за откриване на процедурата Комисията вече по същество е посочила, че финансовите затруднения на WestLB се дължали на ненадеждния бизнес модел вследствие на нейната акционерна структура и конфликта на интереси между акционерите, като нито Федерална република Германия, нито жалбоподателят, в качеството му на заинтересувана страна, са оспорили този предварителен извод или са поискали по-подробна информация относно мотивите, въз основата на които се е стигнало до него, а това се явява релевантно обстоятелство в настоящия случай, за да може да се определи какъв е обхватът на задължението за мотивиране на Комисията по този въпрос в обжалваното решение (вж. в този смисъл и по аналогия Решение по дело Far Eastern New Century/Съвет, точка 334 по-горе, точка 128).
- 336 Накрая, както изтъква самият жалбоподател, акционерите са подписали Eckpunktevereinbarung, нотифицирано на Комисията на 8 август 2008 г. (вж. точка 25 по-горе). Част от това споразумение, сключено вследствие на кореспонденцията между Комисията, Федерална република Германия, WestLB и акционерите, е задължение за промяната на акционерната структура на банката (вж. точки 26 и 27 по-горе). Следователно в настоящия случай се оказва, че Комисията е изпълнила изискването да обясни защо е била необходима тази промяна.
- 337 Поради това следва да се отхвърли настоящото основание.

По четвъртото основание, изведено от нарушение на принципа на пропорционалност

- 338 Настоящото основание се разделя по същество на три части, изведени съответно, първо, от твърдението, че Комисията преценила пропорционалността на условията, с които е обвързано обжалваното решение, като се позовала на погрешна предпоставка, второ, от нарушаване на правото на собственост, и трето, от твърдението, че причинените вреди на акционерите били несъразмерни с преследваната с обжалваното решение цел.

По първата част от четвъртото основание, изведена от твърдението, че Комисията преценила пропорционалността на условията, с които е обвързано обжалваното решение, като се позовава на погрешна предпоставка

339 Жалбоподателят изтъква, както е посочил и в рамките на третото основание, че според Комисията целта на член 87, параграф 3, буква б) ЕО — разпоредбата, въз основата на която е разрешена оспорваната гаранция — била приравнена на целта на член 87, параграф 3, буква в) ЕО. Поради това жалбоподателят счита, че Комисията е направила преценката си относно пропорционалността на условията, с които е обвързано обжалваното решение, въз основата на погрешна предпоставка. Според жалбоподателя преодоляването на сериозните затруднения в икономиката представлявало цел от общ интерес с по-голямо значение отколкото насърчаването на определен сектор или област. Жалбоподателят твърди, че поради тази единствена причина бил нарушен принципът на пропорционалността.

340 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

341 Необходимо е да се подчертае, че жалбоподателят посочва единствено формално наличието на нарушаване на принципа на пропорционалност. В действителност обаче той оспорва начина, по който в обжалваното решение Комисията прилага член 87, параграф 3, буква б) ЕО и препраща към доводите, изложени в това отношение в третото основание. Следователно първата част от четвъртото основание следва да бъде отхвърлена, както основателно изтъква Комисията, по същите причини, поради които са отхвърлени и посочените доводи.

По втората част от четвъртото основание, изведена от нарушаването на правото на собственост

342 Жалбоподателят изтъква, че с обжалваното решение се отнемало правото на собственост на акционерите в нарушение на ръководните принципи за закрила на същото право в Съюза, като това твърдение се оспорва от Комисията.

343 Налага се да бъде установено, че подобно на предходната част и настоящата част от четвъртото основание е изведена единствено формално от нарушаване на принципа на пропорционалност. В действителност с тази част от разглежданото основание жалбоподателят излага същите доводи като представените в шестото основание, в подкрепа на които той твърди, че Комисията е некомпетентна да принуждава акционерите да прехвърлят правото си на собственост върху WestLB. Ето защо доводите, изложени от жалбоподателя във връзка с това, ще бъдат разгледани в рамките на шестото основание. Доколкото с тези доводи обаче не може да се докаже нарушаването на принципа на пропорционалност, в рамките на настоящото основание те следва да бъдат отхвърлени.

По третата част от четвъртото основание, изведена от твърдението, че причинените на акционерите вреди били несъразмерни с преследваната с обжалваното решение цел

344 Жалбоподателят изтъква, че с обжалваното решение се отнема правото на собственост на акционерите, вследствие на което те претърпели вреди, несъразмерни с преследваната от Комисията цел да бъде избегнато нарушаването на конкуренцията във финансовия сектор. Тези вреди били несъразмерни в още по-голяма степен предвид, от една страна, обстоятелството, че в резултат на многобройните отпуснати помощи функционирането на този сектор вече било разстроено, а от друга страна, тъй като оспорваната гаранция била смятана за необходима, за да се „спаси“ банка с важно значение и да се възстанови функционирането на посочения сектор.

345 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

- 346 Принципът на пропорционалност изисква актовете на институциите на Съюза да не излизат от рамките на подходящото и необходимото за постигането на преследваната цел, като се има предвид, че когато съществува избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до мярката, която създава най-малко ограничения (Решение на Съда от 17 май 1984 г. по дело Denkavit/Nederland, 15/83, Recueil, стр. 2171, точка 25 и Решение на Съда от 11 юли 1989 г. по дело Schröder HS Kraftfutter, 265/87, Recueil, стр. 2237, точка 21).
- 347 Като общ принцип на правото на Съюза принципът на пропорционалност представлява критерий за законосъобразността на всеки акт на институциите на Съюза. Ето защо при разглеждането на предприетите от Комисията действия винаги се поставят, от една страна, въпросът за обхвата и за точните предели на задълженията, които произтичат от спазването на този принцип, и от друга — въпросът за пределите на упражнявания съдебен контрол (Решение на Съда от 29 юни 2010 г. по дело Комисия/Alrosa, C-441/07 P, Сборник, стр. I-5949, точки 36 и 37).
- 348 За да се прецени обхватът на принципа на пропорционалност в настоящия случай, е необходимо по-специално да се вземат предвид съответните задължения на Комисията и на засегнатата държава членка в рамките на съответната процедура по разрешаване на помощ за реструктуриране в полза на предприятие, чието бъдещо съществуване е поставено под въпрос, както следва по същество от точки 287—302 по-горе.
- 349 С оглед на посоченото в точки 287—302 по-горе следва да се приеме, че за да бъде зачетен принципът на пропорционалност, не се изисква като условие за разрешаването на помощта за реструктуриране Комисията да предвижда изпълнението на абсолютно необходими мерки, от една страна, за възстановяването на жизнеспособността на бенефициента на помощта, и от друга страна, за избягване на прекомерното нарушаване на конкуренцията, при положение че тези мерки са част от план за реструктуриране, с който се е ангажирала засегнатата държава членка.
- 350 В действителност, за да спазва принципа на пропорционалност в този контекст, Комисията е ограничена да констатира, от една страна, че планът за реструктуриране, с който се е ангажирала засегнатата държава членка, позволява да се приеме, че бенефициентът на помощта ще остане жизнеспособен в дългосрочен план и че ще бъде избегнато прекомерното нарушаване на конкуренцията, а от друга страна, че засегнатата държава членка не се е ангажирала с план, съдържащ по-необременителни мерки, позволяващи да се гарантира в достатъчна степен тази икономическа жизнеспособност и да се избегне това нарушаване (вж. по аналогия Решение Комисия/Alrosa, точка 347 по-горе, точка 41).
- 351 Следователно пропорционалността на решението на Комисията да обвърже разрешаването на оспорваната гаранция със спазването на задължението за продажба трябва да бъде преценена с оглед на тези съображения.
- 352 Във връзка с това окончателният план за реструктуриране е единственият цялостен план за реструктуриране, с който Федерална република Германия се е ангажирала, преди да бъде прието обжалваното решение (вж. точка 316 по-горе). Тъй като задължението за продажба е предвидено в този план, следва да се приеме, че Комисията не е била длъжна да подчини разрешаването на оспорваната гаранция на по-облекчени условия за промяна на акционерната структура на WestLB в сравнение с предвидените в окончателния план за реструктуриране.
- 353 От гореизложеното следва, че като е предвидила изпълнението на задължението за продажба като условие за разрешаването на оспорваната гаранция, Комисията не е нарушила принципа на пропорционалност.

- 354 Накрая, за пълнота следва да се отбележи, че въпреки че Комисията е била длъжна да предвиди като условие за разрешаването на помощта за реструктуриране единствено изпълнението на възможно най-необременителните мерки, които са в състояние да гарантират възстановяването на икономическата жизнеспособност на бенефициента в дългосрочен план, би следвало да се приеме, че жалбоподателят не е успял да докаже, че задължението за продажба е несъразмерно с преследваната от Комисията цел.
- 355 Във връзка с това е важно да се припомни, че противно на посоченото от жалбоподателя по същество, когато предвижда изпълнението на задължението за продажба като условие за разрешаването на оспорваната гаранция, Комисията не цели да се избегне вероятността тази гаранция да предизвика прекомерно нарушаване на конкуренцията на финансовите пазари.
- 356 В действителност, както Комисията основателно изтъква и както бе посочено в точки 187 и 291 по-горе, задължението за продажба има за цел да гарантира възстановяването на жизнеспособността на WestLB в дългосрочен план.
- 357 Поради това, от една страна, следва да се отхвърли като несъстоятелен доводът на жалбоподателя, че това условие е несъразмерно с целта да се избягва прекомерното нарушаване на конкуренцията.
- 358 От друга страна, следва да се отбележи, че жалбоподателят не е изложил никакъв довод, с който да доказва твърдението, че решението на Комисията да предвиди изпълнението на задължението за продажба като условие за разрешаването на оспорваната гаранция било несъразмерно с целта да се осигури възстановяването на жизнеспособността на WestLB в дългосрочен план.
- 359 С оглед на всички гореизложени съображения настоящото основание трябва да бъде отхвърлено изцяло.

По петото основание, изведено от нарушаване на принципа на равно третиране и от допускането на злоупотреба с власт

- 360 Жалбоподателят изтъква, че като е приела обжалваното решение, Комисията е нарушила принципа на равенство и е допуснала злоупотреба с власт.
- 361 Според жалбоподателя в досегашната административна практика на Комисията по вземане на решения не се среща случай, в който изпълнението на задължението за продажба да е предвидено като условие за разрешаването на помощ в полза на дадена банка. Ставало ясно, че допускането на неравно третирането било следствие от съпоставянето на обжалваното решение с Решение С(2009)3708 окончателен на Комисията от 7 май 2009 година относно държавна помощ N 244/2009 — Commerzbank, Германия (наричано по-нататък „Решението „Commerzbank““). В това решение, прието една седмица преди обжалваното решение, Комисията не била изисквала промяна на акционерната структура на банката — бенефициент на помощта. В допълнение жалбоподателят представя таблица, която според него доказва, че решението относно WestLB е единственото измежду решенията относно предоставените помощи в контекста на финансовата криза, в което промяната на акционерната структура на бенефициента се предвиждала като условие за разрешаването на разглежданата помощ.
- 362 Жалбоподателят добавя, че Комисията не е предоставила обективна обосновка за неравното третиране, на което била подложена WestLB. Той отбелязва, че в действителност Комисията произволно е упражнила предоставените ѝ с член 87, параграф 3, буква б) ЕО правомощия, поставяйки си за цел различна от преследваната с тази разпоредба цел, а именно реструктурирането на WestLB и акционерната му структура. Според жалбоподателя това

съставлявало злоупотреба с власт по смисъла на член 230, параграф 2 ЕО. В подкрепа на това твърдение той посочва три фактически обстоятелства. Първо, на 15 юли 2008 г. Комисията била предопределила условията за разрешаването на реструктурирането. Второ, в обжалваното решение тя не променила тези условия, въпреки задълбочаването на финансовата криза и без оглед на обстоятелството, че тя решила в крайна сметка да приложи член 87, параграф 3, буква б) ЕО. Трето, г-жа Kroes настоявала многократно и публично за изискваните условия — по-специално в четири статии, публикувани в периодичния печат и редовно отправяйки предупреждения за необходимостта от консолидиране на банките на федералните провинции, като посочвала, че структурата на германския финансов сектор, „основана на три стълба“, била остаряла и се нуждаела от реформа.

- 363 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.
- 364 Необходимо е да се припомни, че спазването на принципа на равно третиране изисква сходните положения да не се третират по различен начин, а различни положения да не се третират по еднакъв начин, освен ако такова третиране не е обективно обосновано (Решение от 26 октомври 2006 г. по дело Koninklijke Coöperatie Cosun, C-248/04, Recueil, стр. I-10211, точка 72 и Решение на Общия съд от 18 януари 2012 г. по дело Djebel-SGPS/Комисия, T-422/07, точка 202).
- 365 Жалбоподателят обаче не е успял да докаже, че WestLB се е намирала в положение, сходно с това на получените посочените в жалбата държавни помощи банки, на които Комисията била разрешила помощи за реструктуриране, без във връзка с това да изисква промяна на акционерната структура.
- 366 В това отношение следва да се приеме, че резултатът от помощ за реструктуриране, предоставена на дадена банка в затруднено положение в ситуация на финансова криза, зависи основно от обстоятелствата в конкретния случай, сред които са и икономическото положение на банката и перспективите за възстановяване на икономическата ѝ жизнеспособност. Въпреки това, както Комисията основателно изтъква, жалбоподателят не разглежда въпроса дали в решенията относно посочените от него банки Комисията приема, че техните акционерни структури са също толкова проблемни, колкото и тази на WestLB.
- 367 Що се отнася до разрешаването на помощта, предмет на решението Commerzbank, Комисията твърди, че тя не била обвързана с условието за промяна на акционерната структура на бенефициента, тъй като, от една страна, за разлика от WestLB, Commerzbank било дружество от така наречения „отворен тип“, чийто капитал бил разпределен в силно разклонена акционерна структура, а от друга страна, затрудненията на тази банка не се дължали на нейната акционерна структура или на различията в интересите на нейните акционери, като жалбоподателят не оспорва това обстоятелство нито в представената дуплика, нито в съдебното заседание.
- 368 Второ, следва да се отбележи, че както отбелязва по същество Комисията, законосъобразността на решение на Комисията, с което се констатира, че дадена нова помощ не съответства на условията за прилагане на изключението по член 87, параграф 3, буква б) ЕО, следва да се преценява единствено в контекста на тази разпоредба, а не с оглед на предходната административна практика по вземане на решения, в случай че такава е установена (вж. по аналогия Решение на Общия съд от 8 юли 2010 г. по дело Freistaat Sachsen и Land Sachsen-Anhalt/Комисия, T-396/08, непубликувано в Сборника, точка 54 и Решение на Общия съд по дело Djebel-SGPS/Комисия, точка 364 по-горе, точка 198). Понятието за държавна помощ, както и необходимите условия да се възстанови жизнеспособността на бенефициента, отговарят на обективно положение, което се преценява към датата, на която Комисията взема решението си. Ето защо причините, поради които в по-ранно решение Комисията е направила

различна преценка на разглежданото положение, трябва да останат без значение за преценката на законосъобразността на обжалваното решение (вж. по аналогия Решение по дело Djebel-SGPS/Комисия, точка 364 по-горе, точка 199 и цитираната съдебна практика).

- 369 Трето, както основателно отбелязва Комисията, тя не би следвало да бъде лишавана от възможността да определи условия за постигане на съвместимост, по-строги от тези в предходни решения, ако това се изисква от развитието на общия пазар и от целта за ненарушаване на конкуренцията в него, при положение че икономическите оператори нямат законосъобразно основание за оправдани правни очаквания за запазването на едно съществуващо положение, което може да бъде изменено в рамките на правото на преценка на институциите на Съюза (вж. в този смисъл Решение по дело Djebel-SGPS/Комисия, точка 364 по-горе, точка 200 и цитираната съдебна практика).
- 370 Освен това следва да се отчете обстоятелството, че ако като условие за разрешаване на помощта за реструктуриране се предвижда спазването на мерките в плана за реструктуриране, с който се е ангажирали засегнатата държава членка, не би следвало да се стига до нарушаване на принципа на равенство.
- 371 В действителност, в случай че за разрешаването на две сходни помощи за реструктуриране се предвиждат две различни условия, установени в плана за реструктуриране, с които са се ангажирали съответно засегнатите държави членки, различното положение, в което се намират бенефициентите, не е следствие от избора на Комисията, а от естеството на съответно поетите от тези държави членки ангажименти, като от своя страна Комисията е длъжна да провери дали тези условия позволяват да се гарантира възстановяването на жизнеспособността на бенефициентите и предотвратяването на прекомерното нарушаване на конкуренцията.
- 372 Накрая, що се отнася до въпроса дали с приемането на обжалваното решение Комисията не е допуснала злоупотреба с власт, следва да се припомни, че според съдебната практика даден акт е опорочен поради злоупотреба с власт само ако въз основа на обективни, относими и съгласувани доказателства изглежда, че е бил приет с единствената или поне определяща цел да постигне различни от изложените в него цели или да се избегне дадена процедура, специално предвидена от Договора, за да се противодейства на конкретните обстоятелства (Решение от 10 март 2005 г. по дело Испания/Съвет, C-342/03, Recueil, стр. I-1975, точка 64).
- 373 Следва обаче преди всичко да се отбележи, че от посочените от жалбоподателя статии от периодичния печат, съдържащи някои изявления на г-жа Kroes, не става ясно, както Комисията основателно изтъква, че тя е упражнила контролните си правомощия относно държавните помощи за различни от предвидените в член 87 ЕО цели.
- 374 В действителност следва да се приеме, че с тези изявления г-жа Kroes е оповестила публично становището си, че като условие за всяко разрешаване на оспорваната гаранция би трябвало да бъде предвидено отпадането на обстоятелствата, поради които WestLB се е озовала в затруднено положение преди финансовата криза, а това би изисквало да бъде променен в значителна степен бизнес моделът на WestLB и да бъдат разрешени проблемите, свързани с акционерната ѝ структура. С тези изявления не се изразява окончателното становище на Комисията по този въпрос, още по-малко относно структурата на германския финансов сектор.
- 375 При всяко положение жалбоподателят не обяснява защо изявленията на г-жа Kroes би следвало да бъдат разглеждани като съвкупност от обективни, относими и съгласувани доказателства, че обжалваното решение било прието с единствената или поне определяща цел да постигне различни от изложените в него цели или да се избегне дадена процедура.

- 376 Освен това следва да се отбележи, че обстоятелството, че на 15 юли 2008 г. Комисията е можела да посочи условията, които според нея би следвало да бъдат изпълнени, за да може да бъде разрешена оспорваната гаранция, както и фактът, че тя не е променила тези условия в обжалваното решение, независимо от задълбочаването на финансовата криза, като е решила да приложи член 87, параграф 3, буква б) ЕО, не съставляват обективни доказателства, че обжалваното решение е било прието, за да се постигнат различни от изложените в него цели или да се избегне дадена процедура.
- 377 В действителност това единствено показва, че на относително ранен етап от процедурата Комисията е посочила, че би било трудно да се разреши оспорваната гаранция, ако в плана за реструктуриране на WestLB не били включени определени условия, инкорпорирани в окончателния план за реструктуриране, като обаче Комисията не взема окончателно становище по този въпрос. Въпреки това от гореизложеното не следва, че Комисията е възнамерявала да промени структурата на собствеността на капитала на WestLB или да намали размера на тази банка, за да постигне определени цели, различни от гарантирането на жизнеспособността на банката и предотвратяването на прекомерното нарушаване на конкуренцията.
- 378 В допълнение следва да се отбележи, от една страна, че жалбоподателят не е посочил основание за отмяна на обжалваното решение, изведено от обстоятелството, че Комисията била упражнила неоснователно мерки на принуда или натиск върху Федерална република Германия, за да може тя да се ангажира с окончателния план за реструктуриране.
- 379 От друга страна, неофициалната оценка на Комисията от 15 юли 2008 г. относно възможностите да се разреши оспорваната гаранция, без да са взети определени мерки, се предшества от важно проучване на тази гаранция с оглед на разпоредбите от правото на Съюза относно държавните помощи. В действителност на 30 април 2008 г. Комисията вече била приела временното решение, в което е разгледан въпросът за съвместимостта на същата гаранция с общия пазар и, както бе посочено в точка 320 по-горе, в момента, в който са имали възможност да представят становища по решението за откриване на процедура, нито Федерална република Германия, нито WestLB, нито която и да било от заинтересованите страни са се противопоставили официално на изложеното в това решение предварително заключение на Комисията, съгласно което промяната на акционерната структура би могла да се окаже необходима, за да се възстанови жизнеспособността на WestLB в дългосрочен план.
- 380 С оглед на гореизложеното следва да се приеме, че жалбоподателят не е успял да докаже, че Комисията го е подложила на дискриминационно третиране или че е злоупотребила с правомощията си по член 87 ЕО.
- 381 Следователно настоящото основание трябва да бъде отхвърлено.

По шестото основание, изведено от нарушение на член 295 ЕО

- 382 Съгласно член 295 ЕО „[Д]оговорът [за ЕО] по никакъв начин не засяга разпоредбите в държавите членки, отнасящи се до режима на собственост върху имущество“.
- 383 Жалбоподателят изтъква, че Комисията е нарушила тази разпоредба, защото е предвидила изпълнението на задължението за продажба като условие за разрешаването на оспорваната гаранция. Жалбоподателят твърди, че Комисията е отнела от акционерите правото им на собственост и е постановила кой по-специално може да бъде собственик на дадено благо, което попада в обхвата на изключителните правомощия на държавите членки. Дори и при упражняване на правомощията си на основание членове 87 ЕО и 88 ЕО Комисията не можела

да принуждава даден собственик да се откаже от правото си на собственост, без по този начин да се нарушат установените в член 295 ЕО абсолютни ограничения на компетентността на Съюза.

- 384 Според жалбоподателя обхватът на закрила по член 295 ЕО би бил засегнат във всеки случай, когато държавите членки повече не разполагат със свобода на действие да управляват публични предприятия, да запазват притежаваните от тях участия в тези предприятия или да вземат предвид съображения, които не са ориентирани единствено към реализирането на печалба. Според жалбоподателя обжалваното решение отнемало тази свобода на действие на акционерите. Противно на твърденията на Комисията бил ирелевантен въпросът дали тази цел на обжалваното решение била от първостепенно или от второстепенно значение.
- 385 Жалбоподателят изтъква, че „ако се вземат предвид многобройните процедури, в които се разглеждат държавните помощи и предприетите ad hoc мерки във финансовия сектор, се установява, [...] че Комисията повече не се произнася по конкретния случай, а чрез намеса в структурата на икономическия модел и на сферите на дейност на различните банки тя извършва дълбоко преустройство на финансовия сектор“. Жалбоподателят отбелязва, че в действителност Комисията направлява целия сектор не от гледна точка на политиката относно конкуренцията, а с оглед на икономическата политика, като с това надвишавала правомощията си и нарушавала в член 295 ЕО.
- 386 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.
- 387 Преди всичко е необходимо да се посочи, както изтъква Комисията, че съгласно съдебната практика, независимо че на основание член 295 ЕО режимът на собственост върху имуществата продължава да попада в обхвата на правомощията на всяка държава членка, това не означава, че към съществуващите в държавите членки режими на собственост не се прилагат основните правила от Договора (Решение на Съда от 6 ноември 1984 г. по дело Fearon, 182/83, Recueil, стр. 3677, точка 7, Решение на Съда от 4 юни 2002 г. по дело Комисията/Португалия, C-367/98, Recueil, стр. I-4731, точка 48 и Решение на Общия съд от 6 март 2003 г. по дело Westdeutsche Landesbank Girozentrale и Land Nordrhein-Westfalen/Комисия, T-228/99 и T-233/99, Recueil, стр. II-435, точка 192).
- 388 Следователно, както е предвидено и в член 86, параграф 1 ЕО, правилата на Договора относно конкуренцията, като основни правила, се прилагат без разграничение за публичните и частните предприятия (Решение по дело Westdeutsche Landesbank Girozentrale и Land Nordrhein-Westfalen/Комисия, точка 387 по-горе, точка 193).
- 389 Ето защо не би трябвало да се счита, че член 295 ЕО ограничава обхвата на понятието за държавна помощ по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО (Решение по дело Westdeutsche Landesbank Girozentrale и Land Nordrhein-Westfalen/Комисия, точка 387 по-горе, точка 194).
- 390 Следователно член 295 ЕО не може да ограничи предоставената на Комисията свобода на преценка, когато тя решава дали мярка, попадаща под забраната за държавни помощи по член 87, параграф 1 ЕО, може или не може да бъде разрешена на основание на някое от изключенията от тази разпоредба, предвидени в член 87, параграф 3 ЕО.
- 391 Поради това следва да се приеме, че член 295 ЕО не представлява пречка за Комисията да предвиди продажбата на дадено предприятие, което трябва да бъде реструктурирано, като условие за разрешаването на държавна помощ в полза на същото предприятие, ако по този начин се цели гарантиране на неговата жизнеспособност в дългосрочен план.
- 392 Както посочва Комисията, предвиждането на подобно условие не поставя под въпрос и установения в засегнатата държава членка „режим на собственост“.

- 393 В това отношение е достатъчно да се посочи преди всичко, че съгласно съдебната практика, ако към предприятията се прилагат правилата относно конкуренцията независимо от режима на собственост, който е в сила за тях, не се стига до ограничаване на обхвата на закрилата по член 295 ЕО и до ситуация, в която държавите членки практически не разполагат със свобода на действие да управляват публични предприятия, да запазват притежаваните от тях участия в тези предприятия или да вземат предвид съображения, които не са ориентирани единствено към реализирането на печалба (Решение по дело Westdeutsche Landesbank Girozentrale и Land Nordrhein-Westfalen/Комисия, точка 387 по-горе, точка 195).
- 394 В действителност, ако се приеме, че посочените в предходната точка интереси биха могли да не допуснат прилагането на правилата относно конкуренцията, следва да се има предвид, че те се отчитат от член 86, параграф 2 ЕО, доколкото тази разпоредба предвижда, че предприятията, които са натоварени с функцията да оказват услуги от общ икономически интерес или които имат характер на фискален монопол, могат да избегнат прилагането на правилата относно конкуренцията, доколкото прилагането на тези правила не пречатства юридически или фактически изпълнението на специфичните задачи, които са им възложени (Решение по дело Westdeutsche Landesbank Girozentrale и Land Nordrhein-Westfalen/Комисия, точка 387 по-горе, точка 196).
- 395 Жалбоподателят обаче не твърди, че са изпълнени предвидените в член 86, параграф 2 ЕО условия, за да може WestLB да бъде освободена от задължението за прилагане на правилата относно конкуренцията (вж. в този смисъл Решение по дело Westdeutsche Landesbank Girozentrale и Land Nordrhein-Westfalen/Комисия, точка 387 по-горе, точка 197).
- 396 Поради това е погрешно твърдението на жалбоподателя, че с предвиждането на изпълнението на задължението за продажба като условие за разрешаването на оспорваната гаранция Комисията целяла да постави под въпрос структурата на германския финансов пазар и наличието на публични предприятия в акционерната структура на WestLB или на други банки.
- 397 Във връзка с това е необходимо да се добави, че обжалваното решение не предвижда, че продажбата на WestLB на частноправни субекти е условие за разрешаването на оспорваната гаранция. Тъкмо напротив, Комисията посочва в точка 72 от обжалваното решение, че били приемливи и други заместващи настоящото разрешение, като евентуална консолидация на банките на федералните провинции в Германия, а последните били публичноправни субекти, както отбелязват и страните в отговорите на поставените от Общия съд писмени въпроси от 31 октомври 2013 г.
- 398 Накрая, както изтъква Комисията, като условие за разрешаването на оспорваната гаранция не се предвижда загубването, без каквато и да е насрещна престация, на участията на акционерите в капитала на WestLB. Съгласно предвидените условия за това разрешаване акционерите можели да продадат участията си на всеки частноправен или публичноправен субект, отговарящ на определени критерии и одобрен от Комисията.
- 399 Не може да се изключва вероятността, че условията за тази продажба, и по-специално срокът, в който следва да бъде извършена, както и липсата на гаранция, че преди изтичането на този срок ще е приключила финансовата криза и нейните последици няма да се отразят върху стойността на банковите активи, могат да повлияят значително върху цената, която акционерите биха могли да получат. Въпреки това посоченото обстоятелство е необходимо да бъде разглеждано, като се държи сметка за факта, че страните не спорят, че ако не е била предоставена оспорваната гаранция или мярка за подпомагане с равностоен ефект, WestLB би преустановила съществуването си, поради което пазарната стойност на това предприятие по принцип би била много по-ниска, ако тази гаранция не бъдела изключена от забраната за предоставяне на държавни помощи по член 87, параграф 1 ЕО.

400 С оглед на гореизложеното настоящото основание трябва да се отхвърли.

По седмото основание, изведено от нарушаване на член 7, параграф 4 от Регламент № 659/1999

401 Съгласно член 7, параграф 4 от Регламент № 659/1999 „Комисията може да прибави към положителните решения условия, съгласно които дадена помощ може да се счита за съвместима с Общия пазар, и може да определи задължения, които да ѝ позволят да контролира спазването на решенията [...]“.

402 Както отбелязва жалбоподателят, възможността за Комисията да поставя условия или да възлага задължения е призната от съдилищата на Съюза дори и преди приемането на Регламент № 659/1999 (вж. точка 185 по-горе).

403 Жалбоподателят излага по същество три довода в подкрепа на настоящото основание, които Комисията оспорва.

404 На първо място, жалбоподателят изтъква, че вследствие на нарушението на член 295 ЕО, извършено от Комисията с приемането на обжалваното решение, се нарушавал и член 7, параграф 4 от Регламент № 659/1999.

405 Достатъчно е обаче само да се припомни, че този довод не се различава от доводите, изложени от жалбоподателя в рамките на предходното основание, изведено от нарушаването на член 295 ЕО. Следователно този довод следва да бъде отхвърлен поради същите съображения, поради които бяха отхвърлени и посочените доводи.

406 На второ място жалбоподателят изтъква, че член 7, параграф 4 от Регламент № 659/1999 не позволява на Комисията да поставя условия, в резултат на които да се засяга правото на собственост. Принципът на правната сигурност, съгласно който правните норми трябва да бъдат ясни и точни, за да се гарантира предвидимостта на правните положения и отношения, изисква засягането на дадено основно право да се основава на точно определена разпоредба, предвиждаща конкретно правомощие на Съюза и на съответната институция в това отношение. Член 7, параграф 4 от Регламент № 659/1999 не може да се смята за подобна разпоредба, доколкото той не уточнява условията, които могат да бъдат поставени, и задълженията, които могат да бъдат възложени от Комисията.

407 Жалбоподателят изтъква, че този довод можел да бъде подсилен след „съпоставка с останалите области, подложени на правна регламентация“. Той отбелязва, че член 7, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 [ЕО] и 82 [ЕО] (ОВ L 1, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167) позволява на Комисията да задължи съответните предприятия и сдружения на предприятия да прекратят нарушенията на членове 81 ЕО и 82 ЕО. Според жалбоподателя член 7, параграф 1 от посочения регламент предвижда, че могат да се налагат поведенчески или структурни принудителни мерки, които са съразмерни на извършеното нарушение и са необходими за действителното му преустановяване, като тази разпоредба постановява, че структурни мерки могат да се налагат само когато няма поведенческа мярка, която да е равностойна по своя ефект, или когато такава равностойна по своя ефект поведенческа мярка би била в по-голяма тежест на съответното предприятие, отколкото структурната мярка. В член 7, параграф 4 от Регламент № 659/1999 не било предвидено подобно правило.

- 408 Жалбоподателят отбелязва също така, че член 6, параграф 2 и член 8, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 година относно контрола върху концентрациите между предприятия (ОВ L 24, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 201) определят „минималното съдържание на материалните изисквания за предвиждането на съответните условия“. Освен това в Известието на Комисията относно приемливите средства за защита съгласно Регламент № 139/2004 на Съвета и Регламент № 802/2004 на Комисията (ОВ С 267, стр. 1) се посочвало само че Комисията може да постави като условие за разрешаването на дадена концентрация единствено поетите от страните задължения.
- 409 Във връзка с това е необходимо да се посочи, че както Комисията основателно изтъква, член 7, параграф 4 от Регламент № 659/1999 уточнява единствено процесуалните предпоставки, които следва да бъдат налице, за да може Комисията да обяви дадена помощ за съвместима с общия пазар, като обвърже решението си с определени условия. Според Комисията от тази разпоредба в частност следва, че това не може да се направи, ако решението е прието след откриването на официална процедура по разследване, какъвто е настоящият случай. За разлика от това базисните условия, които Комисията може да постави, за да разреши дадена държавна помощ на основание член 87, параграф 3 ЕО, не са следствие от член 7, параграф 4 от Регламент № 659/1999, а от правното основание за обявяването на съвместимостта на помощта, което в конкретния случай е разпоредбата на член 87, параграф 3, буква б) ЕО.
- 410 Както многократно беше посочено, когато Комисията възнамерява да разреши дадена помощ за реструктуриране на основание член 87, параграф 3, буква б) ЕО, по отношение на проверката за съответствие тя може да приложи съдържащите се в Насоките за оздравяване и реструктуриране критерии, сред които са и критериите относно възстановяването на жизнеспособността на бенефициента на помощта в дългосрочен план. Поради това следва да се приеме, че съгласно тази разпоредба Комисията може да предвиди като условие за разрешаването на дадена помощ за реструктуриране спазването на всяка мярка, съдържаща се в плана за реструктуриране, с който се е ангажирала съответната държава членка, ако мярката има за цел да гарантира възстановяване на жизнеспособността на този бенефициент.
- 411 Сред тези мерки е по-специално и задължението за продажба, на което по същество се позовава жалбоподателят.
- 412 Поради това следва да бъде отхвърлен вторият довод, изложен от жалбоподателя в рамките на настоящото основание.
- 413 На трето място жалбоподателят изтъква, че „Комисията приема за необходимо да определи едностранни условия, свързани в частност с отмяната на правото на собственост“. Според първоначалната версия на обжалваното решение причината за това била обстоятелството, че акционерите „не спазвали поставените срокове и забавяли процедурата“. Жалбоподателят обаче твърди, че въобще никакви срокове не били определени. Жалбоподателят признава, че в обжалваното решение повече не се посочва тази обосновка, като той смята, че не става въпрос за „незначителна грешка“, „без последици за диспозитива и мотивите на решението“. Освен това Комисията приела условията за необходими, тъй като „протичането на процеса по вземане на решенията забавял процедурата“. Въпреки това решение на компетентните представителни органи на акционерите можело да бъде прието преди края на май 2009 г. От това обстоятелство жалбоподателят заключава, че Комисията е предпочела да не изчака това решение. Накрая, с оглед прилагането на член 7, параграф 4 от Регламент № 659/1999 не било нито необходимо, нито достатъчно да се вземе предвид обстоятелството, че страните не са спазили даден срок, който впрочем не е съществувал.

- 414 Във връзка с това следва да се отбележи, че противно на твърдяното от жалбоподателя, Комисията по същество не е била длъжна да изчака момента, в който самите акционери да решат какви да са условията за реструктурирането на WestLB. Както бе изтъкнато в точка 284 по-горе, тези условия би следвало да бъдат предвидени в план за реструктуриране, с който да се ангажира засегнатата държава членка, а не акционерите.
- 415 Жалбоподателят не посочва ясно изводите, до които според него Общият съд следва да стигне в резултат на позоваването на корекцията на точка 41 от версията на обжалваното решение преди неговата поправка — включена в точка 42 от това решение в редакцията му след поправката.
- 416 При всяко положение след съпоставка на редакцията на обжалваното решение преди поправката с поправената му редакция става ясно, поправката е минимална.
- 417 В действителност, както е видно от точки 41 и 43 по-горе, в редакцията преди поправката на обжалваното решение се посочва, от една страна, „въпреки че е бил приет от [Федерална република] Германия и от [акционерите], [окончателният] план[...] за реструктуриране не може да се смята за обвързващ“, а от друга страна, „[в] хода на производството Комисията отбеляза, че [акционерите] не могат да спазят срока и че забавят производството“. В поправената редакцията на обжалваното решение тези съображения са заличени, но се посочва, че „[в] хода на производството Комисията отбеляза, че акционерите не могат да спазят първоначалните срокове за започване на изпълнението на план за реструктуриране и че протичането на процеса по вземане на решенията забавял процедурата“.
- 418 Следователно в това отношение съдържанието на двете редакции на обжалваното решение е сходно. Не е налице причина да се счита, че разликата във формулировките между двете редакции разкрива някаква промяна в начина на разсъждения на Комисията.
- 419 Накрая, както изтъква Комисията, тази поправка няма никаква връзка с възможността разрешаването на оспорваната гаранция да се подчини на изпълнението на определени условия. Комисията не е трябвало да обосновава решението си да се ползва от предоставената ѝ с член 7, параграф 4 от Регламент № 659/1999 възможност да подчини разрешаването на помощта на условията, предвидени в обжалваното решение.
- 420 Следователно следва да бъде отхвърлен третият довод, представен от жалбоподателя в рамките на настоящото основание.
- 421 С оглед на всички гореизложени съображения разглежданото основание трябва да бъде отхвърлено в неговата цялост.
- 422 Предвид отхвърлянето поради тяхната неоснователност на всички изложени в настоящата жалба допустими основания, същата следва да бъде отхвърлена в нейната цялост.

По съдебните разноски

- 423 Съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд всяка страна, загубила делото, се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено искане в този смисъл.
- 424 След като жалбоподателят е загубил делото, той следва да понесе направените от него съдебни разноски и да заплати в съответствие с искането на Комисията понесените от нея съдебни разноски както в главното, така и обезпечителното производство.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (първи разширен състав)

реши:

- 1) **Отхвърля направеното от Европейската комисия искане да се установи, че липсва основание за постановяване на съдебно решение по същество.**
- 2) **Отхвърля жалбата.**
- 3) **Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband понася направените от него съдебни разноски и заплаща понесените от Комисията съдебни разноски, включително в обезпечителното производство.**

Kanninen
Collins

Pelikánová

Buttigieg
Gervasoni

Обявено в открито съдебно заседание, проведено в Люксембург на 17 юли 2014 година.

Подписи

Съдържание

Факти	1
1. Бенефициент	2
2. Финансовите затруднения на WestLB и нотификацията на саниращата структура	2
3. Описание на саниращата структура	3
4. Допълнителна нотификация	3
5. Разрешаване на оспорваната гаранция за срок от шест месеца	4
6. Нотификация и проверка на продълженото ползване на саниращата структура	5
7. Обжалваното решение	7
8. Развитие на положението на WestLB след приемането на обжалваното решение	11
Производството	11
Искания на страните	12
От правна страна	13
1. По допустимостта	13
По правния интерес на жалбоподателя	13

По първия аргументи, изведен от обстоятелството, че жалбоподателят е взел участие в приемането на мярката, квалифицирана като държавна помощ в обжалваното решение	14
По втория довод, изведен от личното засягане на жалбоподателя в качеството му на акционер	18
Изводи относно правния интерес на жалбоподателя.....	19
По правния интерес на жалбоподателя	19
2. По съществуването на спора	23
Предварителни бележки	23
По първото основание, изведено от нарушаване на принципа на колегиалност	24
По третото основание, изведено от нарушаване на член 87, параграф 3, буква б) ЕО	26
По първата част от третото основание, представена като основна и изведена от обстоятелството, че Комисията погрешно приела, че целта на член 87, параграф 3, буква б) ЕО можела да бъде приравнена на тази на член 87, параграф 3, буква в) ЕО и на целта, преследвана с Насоките за оздравяване и реструктуриране	27
– По първото оплакване, изведено от обстоятелството, че целта да се преодолеят сериозни затруднения в икономиката на държава членка е винаги в съответствие с общия интерес	27
– По второто оплакване, изведено от наличието на две грешки, допуснати от Комисията в обжалваното решение, съответно тъй като тя не се е съобразила с целта на член 87, параграф 3, буква б) ЕО, доколкото е разгледала съвместимостта на оспорваната гаранция с общия пазар в светлината на Насоките за оздравяване и реструктуриране, и защото тя не е подчинила разрешаването на оспорваната гаранция във всички случаи на по-облекчени условия, отколкото тези, които е можело да се изискват въз основа на член 87, параграф 3, буква в) ЕО	28
По втората част от основанието, представена при условията на субсидиарност и изведена от обстоятелството, че с обжалваното решение Комисията наложила погрешно по-строги условия, отколкото тези, които е можело да бъдат поставяни при прилагането на Насоките за оздравяване и реструктуриране във връзка с член 87, параграф 3, буква в) ЕО	33
По второто основание, изведено от нарушаване на член 87, параграф 1 ЕО и от нарушаване на задължението за мотивиране, доколкото Комисията не е представила доказателство за последиците за конкуренцията от оспорваната гаранция, нито е изложила достатъчно съображения, поради които с тази гаранция се нарушавала конкуренцията	34
По мотивите на обжалваното решение, що се отнася до последиците от оспорваната гаранция за конкуренцията	35
По основателността на мотивите в обжалваното решение, що се отнася до последиците за конкуренцията вследствие на оспорваната гаранция	39
– По първия довод, според който Комисията била длъжна да изследва реалното положение на пазара към датата на приемане на обжалваното решение	39
– По втория довод, съгласно който помощите, предоставени в полза на финансовия сектор считано от 2008 г., не могат да нарушават конкуренцията	40
По осмото основание, изведено от нарушаване на задължението за мотивиране	41

Предварителни бележки	41
По обхвата на задължението на Комисията да посочи причините, поради които е решила да разреши оспорваната гаранция, при условие че се изпълни задължението за продажба	43
– По целта, с оглед на която Комисията би трябвало да обоснове решението да постави изпълнението на задължението за продажба като условие за разрешаването на оспорваната гаранция	44
– По обхвата на общото задължение на Комисията да мотивира решенията си, в които като условие за разрешаването на помощи за реструктуриране предвижда спазването на предвидените в плановете за реструктуриране мерки, за които съответните държави членки са поели ангажимент	44
– По въпроса дали обхватът на общото задължение на Комисията да мотивира решенията си, в които като условие за разрешаването на помощи за реструктуриране предвижда спазването на предвидените в плановете за реструктуриране мерки, за които съответните държави членки са поели ангажимент, е различен, когато Комисията реши да гарантира съобразяването на план за реструктуриране, обвързвайки решението си от спазването на условията по член 7, параграф 4 от Регламент № 659/1999.....	46
– По въпросите дали окончателният план за реструктуриране е бил първият цялостен план за реструктуриране на WestLB, за спазването на който се задължила Федерална република Германия и дали тя е възразила срещу включването на задължението за продажба в посочения план	47
– Заключение.....	48
По достатъчния характер на изложените в обжалваното решение мотиви относно необходимостта от задължението за продажба	49
По четвъртото основание, изведено от нарушаване на принципа на пропорционалност	51
По първата част от четвъртото основание, изведена от твърдението, че Комисията преценила пропорционалността на условията, с които е обвързано обжалваното решение, като се позовала на погрешна предпоставка	52
По втората част от четвъртото основание, изведена от нарушаването на правото на собственост	52
По третата част от четвъртото основание, изведена от твърдението, че причинените вреди на акционерите били несъразмерни с преследваната с обжалваното решение цел	52
По петото основание, изведено от нарушаване на принципа на равно третиране и от допускането на злоупотреба с власт	54
По шестото основание, изведено от нарушаване на член 295 ЕО	57
По седмото основание, изведено от нарушаване на член 7, параграф 4 от Регламент № 659/1999	60
По съдебните разноски	62